НАРОДНА АРМІЯ
29 вересня, 2016
#38 (5467)

У вересні буде звільнено 5 відсотків від загальної кількості мобілізованих, решта — у жовтні

БІЛЬШІСТЬ ВІЙСЬКОВИХ ШОСТОЇ ХВИЛІ МОБІЛІЗАЦІЇ БУДЕ ЗВІЛЬНЕНО В ЖОВТНІ

Президент України Петро Порошенко підписав Указ про демобілізацію військових, призваних на службу в 2015 році під час шостої хвилі часткової мобілізації. Це останнє звільнення в запас громадян, які були мобілізовані на військову службу під час дії особливого періоду. У вересні буде звільнено 5 відсотків від загальної кількості мобілізованих, решта — у жовтні 2016 року. Проведення 7-ї черги мобілізації Генеральним штабом Збройних Сил України не планується. За словами представників Генерального штабу, поширена ЗМІ інформація про нібито підготовку 7-ї черги мобілізації не відповідає дійсності.

стор. 2

БАРС — ЕФЕКТИВНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ БІЙЦЯ НОВОГО ПОКОЛІННЯ

Ця Бойова армійська система увібрала в себе кращий світовий та вітчизняний досвід

стор. 4

ОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА ОНОВЛЮЄТЬСЯ

Поряд з відновленням та модернізацією існуючих зразків озброєння та військової техніки вітчизняна «оборонка» розробляє й нові зразки ОВТ

стор. 5

БРЕШУТЬ — ЯК ШОВКОМ ШИЮТЬ…

Відносне військове «затишшя» на Сході України стало часом суттєвого пожвавлення інформаційної війни проти нашої країни з боку РФ

стор. 8

«КАВКАЗ–2016» — РОСІЯ ПРОДОВЖУЄ ГРАТИ ВІЙСЬКОВИМИ М'ЯЗАМИ

Навчання «Кавказ–2016», що відбулися у Південному військовому окрузі Росії у вересні, привернули до себе увагу задовго до їх початку. На Заході та в Україні багато хто сприйняв їх як завуальовану підготовку до початку війни. І не безпідставно

стор. 9

«ВІЙСЬКОВЕ ТАКСІ»: ПРОЇХАВШИ НАВКОЛО ОФІСУ, ПАСАЖИР ЗАЛИШИВ ТРИДЦЯТЬ ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ЧАЙОВИХ

Зароблені кошти буде передано на придбання джипа для однієї з бригад ЗС України

стор. 10

ЯК У РЕГІОНАХ НАДІЛЯЮТЬ «СОТКИ» УЧАСНИКАМ АТО

Кореспонденти «НА» вивчали питання щодо виділення земельних ділянок для учасників АТО, а також наскільки ефективно ветерани використовують здобуті наділи

стор. 12-13

ЩО ХОВАЄТЬСЯ ЗА ВИВІСКАМИ ДЕЯКИХ САНАТОРІЇВ,

або Про те, що не завжди варто вірити тексту рекламної брошури санаторію

стор. 17

БУДАПЕШТСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ:

документ без «гарантійного талона»

стор. 18

«ЖИТТЯ P.S.»

Гранатометниця написала книгу про загиблого на фронті коханого

стор. 19

«ВІД ДИТЯЧИХ КРИКІВ СТАВАЛО МОТОРОШНО…»

Сьогодні — 75-ті роковини початку масових розстрілів, влаштованих нацистами в урочищі Бабин Яр. Там вони знищили понад 100 тисяч євреїв, людей інших національностей, а також полонених червоноармійців

стор. 20

УКРАЇНІ ПОТРІБНА ЄВРОПЕЙСЬКА ТА ТРАНСАТЛАНТИЧНА СОЛІДАРНІСТЬ У БОРОТЬБІ ЗА СВОЮ ДЕРЖАВУ

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ЗАКЛИКАЄ ЄВРОПЕЙСЬКІ КРАЇНИ ЗБЕРІГАТИ ЄДНІСТЬ ТА БУТИ СОЛІДАРНИМИ З УКРАЇНОЮ

«В першу чергу нам потрібна єдність, європейська та трансатлантична єдність і солідарність з Україною», — наголосив Петро Порошенко в інтерв'ю телеканалу CNN, повідомляє прес-служба глави держави. Президент зауважив, що саме цього Україна потребує від країн-членів ЄС та США більше, ніж просто фінансової допомоги та допомоги в реформах.

Президент наголосив, що Росія намагалася посилити свій вплив у всіх світових центрах впливу. Вона дуже активна у Сполучених Штатах. Якщо подивитись на те, що відбувається в деяких європейських столицях, то можна зрозуміти: Росія фінансує рухи євроскептиків. Росія хоче дестабілізувати Європу.

«Росія вважає, що ЄС — велика загроза для неї. Всі євроскептики отримують потужну підтримку, не обов'язково фінансову, з Російської Федерації», — відповів глава Української держави на запитання ведучого щодо гібридної війни Росії, її методів впливу на внутрішню політику України, інших європейських країн, фінансування виборів, кібервійну, а також про те, чи можливо, що Росія спробує зробити щось таке в США.

Президент зауважив, що телеканал Russia Today, спонсорований державним коштом Росії, дивиться велика кількість людей і в Сполучених Штатах, і він є в кожній кабельній мережі.

Президент України Петро Порошенко

Водночас Петро Порошенко не вважає, що це небезпечно для США. «США мають дуже сильний імунітет від гібридної війни. Але в Європі чи Україні головною метою спонсорованих Росією ЗМІ, соціальних мереж та політичних партій є дестабілізація ситуації, підрив єдності та відкат назад у питанні двосторонніх відносин з НАТО», — сказав він.

«НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ НА СХОДІ УКРАЇНИ ЗНАХОДИТЬСЯ ВЕЛИЧЕЗНА АРМІЯ, ЯКА ПІДТРИМУЄТЬСЯ РОСІЄЮ»

Президент Петро Порошенко в інтерв'ю американському телеканалу CNN розповів про російську військову присутність на окупованих територіях на Сході України та назвав кількість техніки.

В окупованих районах Донбасу перебувають понад 700 російських танків, 1250 артилерійських систем, більше 1000 БТРів і 300 систем залпового вогню.

За словами Президента, ця величезна армія підтримується Росією, окупує території та нападає на Україну, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко також навів приклад, коли в серпні 2014 року українськими військовими було затримано 22 російських десантники. Натомість росіяни, включно з президентом Росії, часто говорять, що «їх нема у східній Україні».

«Ми показали їх всьому світові. Їхні батьки просили мене як Президента про помилування та їх повернення. Наприкінці дня, коли ми показали їхні танки, посвідчення, уніформу, російське керівництво заявило, що вони загубились...», — сказав Петро Порошенко.

Глава держави наголосив, що ці особи не просто «загубилися». Вони пройшли вглиб території України на 72 кілометри, вбивали українських солдатів та мирне населення, здійснюючи наступальну операцію. Такі дії Президент назвав агресією і підкреслив, що ці дані підтверджені свідченнями російських військових у суді.

ПОНАД 700 РОСІЙСЬКИХ ТАНКІВ, 1250 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ, БІЛЬШЕ НІЖ 1000 БТРІВ І 300 СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ ПЕРЕБУВАЮТЬ В ОКУПОВАНИХ РАЙОНАХ ДОНБАСУ

БІЛЬШІСТЬ ВІЙСЬКОВИХ ШОСТОЇ ХВИЛІ МОБІЛІЗАЦІЇ БУДЕ ЗВІЛЬНЕНО В ЖОВТНІ

За словами тимчасового виконувача обов'язків начальника Головного управління персоналу — заступника начальника Генерального штабу ЗС України генерал-майора Володимира Талалая, звільнення буде здійснюватися поступово, щоб не допустити зниження боєготовності підрозділів.

Усіх звільнених у запас військовослужбовців забезпечать комплектом польової форми одягу за сезоном та харчуванням на час дороги додому. Також усі вони в обов'язковому порядку будуть зараховані до оперативного військового резерву першої черги.

У Генштабі кажуть, що потреби у проведені нової хвилі мобілізації нині немає. Адже з початку року контракт з українським військом уже підписали близько 53 тисяч військовослужбовців, із яких понад 6 тисяч — офіцери. Ще декілька тисяч громадян пройшли відповідний відбір і укладуть контракт після необхідного курсу підготовки.

Таким чином, щомісяця лави Збройних Сил України поповнюють у середньому близько 6 тисяч контрактників. Враховуючи зазначену тенденцію, до кінця року планується зарахувати ще 15–18 тисяч контрактників.

Збройні Сили також посилять військовослужбовці строкової служби. Призов цієї категорії громадян відбудеться у жовтні-листопаді.

Під час призову на строкову військову службу до ЗС України планується призвати 7908 осіб. Відправка молодого поповнення до військ (сил) розпочнеться 4 жовтня і завершиться 30 листопада 2016 року. При цьому зазначається, що жодного строковика не буде направлено до складу сил та засобів АТО. Після призову військовослужбовці строкової служби будуть призначатися головним чином на посади у військових частинах (підрозділах) забезпечення для виконання завдань у пунктах постійної дислокації (крім тих, які дислокуються у Донецькій та Луганській областях).

Загалом до Збройних Сил та інших військових формувань для проходження строкової військової служби буде відправлено 13908 осіб, із них до ЗС України — 7908 осіб, Національної гвардії України — 5000 осіб, Державної спеціальної служби транспорту — 1000 осіб.

Початок на 1-й стор.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗБИТТЯ РОСІЄЮ МАЛАЙЗІЙСЬКОГО ЛІТАКА МН17 Є НЕВІДВОРОТНОЮ

Російська агресія проти України супроводжується грубим порушенням міжнародного законодавства в сфері авіаційної безпеки

Дії Росії унеможливлюють забезпечення України безпечного використання повітряного простору над неконтрольованими українськими територіями. Про це заявив Міністр закордонних справ України Павло Клімкін під час виступу на міністерському засіданні Ради Безпеки ООН щодо міжнародної авіаційної безпеки, йдеться на сайті МЗС.

Глава Міністерства закордонних справ України також заявив, що Росія перешкоджає притягненню до відповідальності осіб, причетних до збиття 2014 року малайзійського літака МН17.

«Росія, будучи постійним членом Ради Безпеки ООН, заблокувала створення міжнародного трибуналу щодо МН17, який мав стати ефективним механізмом реагування міжнародної спільноти на цю трагедію», — сказав Павло Клімкін, додавши, що Україна разом з партнерами в рамках Спільної групи з розслідування збиття літака продовжує пошук інструментів покарання винних.

Міністр закордонних справ України також зазначив, що збиття літака МН17 є прикладом міжнародного тероризму, підтримуваного на рівні держави.

Глава українського зовнішньополітичного відомства звернув увагу учасників засідання на необхідність розробки міжнародних механізмів посилення захисту об'єктів критичної інфраструктури, зокрема для підвищення безпеки в аеропортах та забезпечення ефективного контролю за пересуванням іноземних бойовиків-терористів.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНОСТІ ПРАВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НА ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Президент підписав Закон України № 1486-VIII «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» щодо забезпечення рівності прав військовослужбовців на грошове забезпечення», прийнятий Верховною Радою України 6 вересня 2016 року.

Як повідомили у прес-службі глави держави, Закон спрямований на посилення соціального захисту військовослужбовців та встановлює правові підстави для проведення перерахунку грошового забезпечення сім'ям тих військовослужбовців Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, які були захоплені в полон або стали заручниками на території проведення АТО під час бойових дій з незаконними збройними формуваннями.

Згідно з новою редакцією пункту 6 статті 9 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів ї сімей», **за військовослужбовцями, захопленими в полон, або заручниками, а також інтернованими в нейтральних державах або безвісно відсутніми, зберігаються виплати в розмірі посадового окладу за останнім місцем служби, окладу за військовим званням, надбавки за вислугу років, інших щомісячних додаткових видів грошового забезпечення постійного характеру та інші види грошового забезпечення з урахуванням зміни вислуги років та норм грошового забезпечення.** Сім'ям зазначених військовослужбовців щомісячно виплачується грошове забезпечення, в тому числі додаткові та інші види грошового забезпечення, у порядку та в розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Водночас ці положення Закону не поширюються на військовослужбовців, які добровільно здалися в полон, самовільно залишили військові частини (місця служби) або дезертирували зі Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів. Дія цього Закону поширюється на правовідносини, які виникли до набрання ним чинності.

СУХПАЙ НОВОГО ЗРАЗКА: ГАРЯЧИЙ БОРЩ, ШОКОЛАД, КАВА...

ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ГАРЯЧОЮ ЇЖЕЮ БІЙЦІВ НА ПЕРЕДОВІЙ, НЕЗАБАРОМ БУДЕ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО ТЯГНУТИ ТУДИ ПОЛЬОВУ КУХНЮ

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак підписав технічні умови для харчових наборів нового зразка.

— Позаду — об'ємна і напружена робота волонтерів, спеціалістів Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України. Попереду не менш важливий етап — погодження цих технічних умов із профільними міністерствами та Кабінетом Міністрів України. Але на шляху до реформування та вдосконалення забезпечення військовослужбовців не маємо права зупинятися , — наголосив Степан Полторак.

Даними технічними умовами розширено асортимент страв — тепер у раціоні їх 18 . У новому харчовому наборі буде використовуватися нова технологія пакування (реторт-пакет), що дозволить отримати готові страви без термічної обробки та забезпечить компактність і зручність під час використання.

Розробники врахували досвід країн-членів НАТО щодо калорійності та упаковки, але в питанні асортименту страв врахували особливості національної кухні.

— Сподіваємося, що нові пайки надійдуть у війська ще до кінця цього року, — розповів начальник відділу розробки норм продовольчого забезпечення Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗС України підполковник Вадим Сторожук. — Новий сухий пайок поступово буде заміняти той, що зараз використовується у Збройних Силах.

ПЛАНУЄТЬСЯ, ЩО НОВІ ПАЙКИ НАДІЙДУТЬ У ВІЙСЬКА ЩЕ ДО КІНЦЯ РОКУ

Передусім сухими пайками нового зразка забезпечуватимуть ті підрозділи, де є складнощі з приготуванням гарячої їжі, наприклад, на передових позиціях.

— Харчуватися сухим пайком за рекомендаціями лікарів дозволяється не більше трьох діб. Але бувають ситуації, коли забезпечити гарячим харчуванням бійців просто неможливо, — каже Вадим Сторожук. — Коли наші бійці утримували ДАП, про гарячу їжу мови не було. Їм був потрібний саме такий сухпай, адже до його комплекту входять вже готові супи і каші, а також спеціальні пакети для розігрівання. Для цього достатньо в такий пакет налити трохи води, щоб почалася хімічна реакція. Потім військові мають обов'язково отримати гаряче харчування.

Завдяки використанню сучасних технологій, новий сухпайок можна безперервно вживати протягом двадцяти одного дня, що дуже важливо в бойових умовах.

Новий сухпай

Калорійність польових продовольчих наборів нового зразка — 3500 Ккал, а в посиленому варіанті для військовослужбовців у зоні проведення АТО — 4200 Ккал на добу. До посиленої норми додатково включаються м'ясна страва на вечерю (м'ясо тушковане яловичини або свинини — 200 грамів), шоколад, родзинки, кава та цукор. Вартість нового сухпайка — 172 грн.

Роман ТУРОВЕЦЬ

«ПІВНІЧНИЙ СОКІЛ-2017»: ПІД ЧАС УКРАЇНСЬКО-ДАНСЬКОЇ ОПЕРАЦІЇ ПЛАНУЄТЬСЯ ПЕРЕВЕЗТИ 1 МЛН ЛІТРІВ ПАЛЬНОГО

У Вінниці представники ВПС Королівства Данія та Повітряних Сил ЗС України обговорили план та завдання українсько-данської операції «Північний сокіл-2017», визначили її часові межі, склад учасників, а також обговорили проект Технічної угоди майбутньої місії.

Згідно з планом перший виліт українського транспортника Іл-76МД з авіабази Туле (північ Гренландії) з пальним для арктичної станції «Норд» (північносхідна Гренландія) має відбутися 15 березня 2017 року. Завершиться операція орієнтовно 11 квітня. За цей час планується перевезти майже 1 млн літрів пального та безліч невеликих вантажів.

Український Іл-76, який задіювався в операції «Північний сокіл»

— Віднедавна на станції «Норд» функціонує міжнародна наукова лабораторія, тож потреба в пальному суттєво зросла, — розповідає керівник данської делегації, представник командування Повітряних Сил Королівства Данії підполковник Якоб Анкер Бос. — На 2017 рік ми маємо амбітні плани перевезти майже вдвічі більше пального, ніж раніше. Тож без допомоги українських колег із цим завданням нам не впоратися, бо, скажімо, данський «Геркулес» за один рейс здатний доставити вдвічі менше пального, ніж український транспортник.

Аби успішно впоратись із цим завданням за такий короткий термін, данська сторона запропонувала виконувати по дві місії на день, доставляючи щоразу по 30 тонн пального і вантажів. Загалом передбачається здійснити 36 перевезень. До речі, одна місія триває близько 6 годин. Тому для реалізації такої пропозиції українська команда повинна мати два підготовлені екіпажі.

За словами заступника начальника авіації командування Повітряних Сил ЗС України полковника Олександра Кулібаби, кожна така операція є серйозним випробуванням і для екіпажу, і для наземної обслуги, і для авіаційної техніки — адже весь час доводиться працювати в умовах низьких температур (у цей час стовпчик термометра тримається на рівні мінус 30-40 градусів за Цельсієм), при сильному вітрі та за обмеженої довжини злітно-посадкової смуги на станції «Норд» — 1800 м. Навіть найменша помилка призведе до непередбачуваних наслідків.

Слід зазначити, що «Північний сокіл-2017» стане дев'ятою поспіль спільною операцією ВПС Королівства Данія та Повітряних Сил ЗС України.

Андрій ЯЦИК

ТРИВАЮТЬ МАСШТАБНІ ТАКТИЧНІ НАВЧАННЯ З БОЙОВОЮ СТРІЛЬБОЮ ЗА УЧАСТЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ОПЕРАТИВНОГО РЕЗЕРВУ

Тактичні навчання є логічним продовженням зборів резервістів, які відбулися на базі 9 бригад Збройних Сил України за участю понад 8 тисяч осіб, йдеться на сайті Міністерства оборони України. Військовослужбовці відпрацьовують ведення оборонного та наступального бою, здійснення маршу, подолання водних перешкод у різний спосіб тощо.

Результатом проведення чергового етапу навчальних зборів з резервістами стане їхня участь у бригадних тактичних навчаннях з бойовою стрільбою.

На період зборів резервістів поставлено на всі види забезпечення без втрати ними місця роботи. Зараз службу у військовому резерві Збройних Сил України проходять понад 85 тисяч громадян.

Директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України, заслужений лікар України, кандидат медичних наук генерал-майор медичної служби

ВЕРБА
Андрій В'ячеславович

27 вересня 2016 року відзначив ювілей — 50 років від дня народження!

Шановний Андрію В'ячеславовичу!

Командування НВМКЦ «ГВКГ», УВМА, ВМКЦ регіонів, військових госпіталів та військових закладів охорони здоров'я щиро вітають Вас з ювілеєм — 50-річчям від дня народження!

Ваш життєвий та професійний шлях — це яскравий приклад військової долі лікаря-хірурга, генерала-керівника та українського патріота.

На непростому етапі розвитку України, яка сьогодні веде боротьбу за свою незалежність та територіальну цілісність, Ви очолили Військово-медичний департамент Міністерства оборони України та стали безперечним лідером серед військово-медичних працівників Збройних Сил України.

Мабуть символічно, що Ви народилися на Вінниччині, яка є своєрідною «Меккою» видатного хірурга Миколи Пирогова, тому що саме Вам, як йому колись, вдається сьогодні вдало поєднувати діяльність організатора та хірурга з великої літери.

1854 року хірург Микола Пирогов під час Кримської війни багато що робив у медицині вперше. Через понад півтора століття, 2014 року, саме Ви під час гібридної війни виконали перше складне оперативне втручання в польових умовах мобільного госпіталю. Ви особисто врятували життя багатьом пораненим українським військовослужбовцям-учасникам АТО.

Вітаючи з ювілеєм, щиро дякуємо Вам за підтримку та бажаємо Вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, щастя, добробуту в родині, подальших успіхів у професійній діяльності та державній службі в ім'я України та її захисників!

З повагою колективи НВМКЦ «ГВКГ», УВМА, ВМКЦ регіонів, військових госпіталів

БАРС — ЕФЕКТИВНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ БІЙЦЯ НОВОГО ПОКОЛІННЯ

ЦЯ БОЙОВА АРМІЙСЬКА СИСТЕМА УВІБРАЛА В СЕБЕ КРАЩИЙ СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

Основним предметом системи БАРС є тактико-спеціальна підготовка

Нині військовослужбовців Збройних Сил України навчають здебільшого за новими методиками та системами, максимально адаптованими до реальних умов бою. Однією з таких є Бойова армійська система (БАРС). Вона покликана не тільки підвищити фізичний рівень наших військових, а й їхній морально-психологічний стан на полі бою. Тобто вчить бійця реагувати швидше і ефективніше в екстремальних умовах сучасного загальновійськового бою.

— БАРС — це комплексна система навчання, яка включає в себе тактико-спеціальну, гірську (альпіністську), рукопашну, вогневу, домедичну, психологічну підготовки та практичну стрільбу, — пояснює начальник відділу фізичної підготовки управління бойової підготовки Головного управління підготовки Збройних Сил України полковник Олег Чернявський. — Заняття побудовані на єдиній психологічній основі, що дозволяє суттєво підвищити ефективність військово-професійної діяльності особового складу.

Бойова армійська система розрахована для навчання значної кількості непідготовлених людей за короткий термін. Тому зазвичай її технічну базу становлять десяток-два простих у вивченні прийомів, кожен з яких можна використовувати в різних ситуаціях як для захисту, так і для нападу. За час навчання у військовослужбовців формуються спеціальні навички, які дозволять ефективно пересуватися на полі бою, вміло використовувати зброю, виконувати завдання в екстремальних ситуаціях, ефективно вести рукопашний бій та контролювати перебіг будь-якої нештатної ситуації.

Тобто бійців готують до реального сучасного ближнього бою, де, окрім вільного застосування наявного арсеналу, їм необхідно володіти собою в критичній ситуації і вміти імпровізувати.

Наприклад, під час відпрацювання прийомів рукопашного бою за системою БАРС використовуються будь-які підручні засоби: мушка і ремінь автомата, особливості конструкції пістолета, гілка, палиця, каміння тощо. Тобто військовослужбовці навчаються використовувати підручні матеріали у несприятливій обстановці. Універсальність системи виявляється передусім у правильному і комплексному застосуванні прийомів та дій у типових ситуаціях бою: на вулицях міста, в будинку, вузькому приміщенні, з декількома противниками, протидія ножу та палиці, у темряві. При цьому техніка не вимагає тривалого опанування.

Під час курсу підготовки обов'язково проводяться навчальні сутички з одним і декількома противниками. Вони формують у військовослужбовців основи тактики ведення рукопашних єдиноборств зі зброєю, а також застосування підготовчих дій (розвідки загроз, маскування, виклик противника на необхідні дії, створення для противника незручних умов маневрування).

— Основним предметом системи БАРС є тактико-спеціальна підготовка. Військовослужбовці навчаються способів та прийомів прихованого й безшумного пересування (з різними видами зброї та без неї, у спорядженні та без нього), маскування під час виконання бойового завдання тощо, — продовжив полковник Олег Чернявський. — Польові заняття з тактико-спеціальної підготовки проводяться на різноманітній місцевості, за будь-яких погодних умов та в різний час доби. При цьому обстановка на заняттях завжди максимально наближена до екстремальної. Особлива увага «в полі» приділяється психологічній підготовці військовослужбовців, розвитку винахідливості, твердої волі та виконанню завдань при значних і несподіваних змінах обстановки.

Значна увага приділяється підготовці за бойовою армійською системою майбутніх офіцерів-десантників та розвідників, які нині навчаються у Військовій академії (місто Одеса). На заняттях з тактичної і тактико-спеціальної підготовок вони відпрацьовують навички в умовах, максимально наближених до бойових дій на Донбасі. Під час занять особлива увага приділяється стрільбі, тактиці штурму будівель, а також елементам рукопашного бою. Для їхнього тренування в академії нещодавно відкрили навчально-тренувальний комплекс. Він являє собою полігон, на якому в ході занять на різних навчальних місцях курсанти мають змогу опановувати елементи бойової армійської системи, зокрема встановлювати мінно-вибухові пристрої та працювати на засобах розвідки, якими обладнана бойова техніка. Окрім цього, комплекс оснащений спеціальним приміщенням без даху, призначеним для проведення тактичних тренувань спецпризначенців із відпрацюванням елементів ведення бойових дій в міських умовах.

Загалом практична складова навчання для цих спеціальностей збільшилася приблизно в півтора раза. Щомісяця тиждень-два майбутні офіцери живуть «у полі» — на полігоні під Одесою. Там здійснюють багатокілометрові марш-кидки, проводять стрільби і двосторонні маневри з військовою службою правопорядку, відпрацьовують водіння бойової техніки і десантування. Під час занять вони не лише набувають навички управління боєм та тактичних дій, але й виробляють психологічну стійкість і фізичну витривалість.

На заняттях із вогневої підготовки бійці навчаються вміло використовувати бойові властивості і можливості пістолета та автомата — вести вогонь з різних положень (стоячи, з коліна або присівши, лежачи), з місця та в русі, усувати затримки під час стрільби та вражати цілі з першого пострілу. При цьому всі елементи навчальних питань відпрацьовуються послідовно.

Займаючись гірською підготовкою, військовослужбовці освоюють способи в'язання вузлів на мотузках та канатах, порядок їхнього застосування, спуски та підйоми за допомогою альпіністського спорядження, організацію страхування на різних формах рельєфу гір, способи облаштування переправ тощо.

БАРС — ЦЕ КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ, ЯКА ВКЛЮЧАЄ В СЕБЕ ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНУ, ГІРСЬКУ (АЛЬПІНІСТСЬКУ), РУКОПАШНУ, ВОГНЕВУ, ДОМЕДИЧНУ, ПСИХОЛОГІЧНУ ПІДГОТОВКИ ТА ПРАКТИЧНУ СТРІЛЬБУ

Вивчаючи тактичну медицину, бійці вчаться надавати першу домедичну допомогу в умовах ведення бойових дій, зокрема в секторі обстрілу і тимчасових укриттях.

Підготовка за системою БАРС проводиться за трьома рівнями: БАРС-1 — з військовослужбовцями військових частин та органів військового управління видів ЗС України, курсантами I і II курсів військових вишів; БАРС-2 — з військовослужбовцями ВДВ, морської піхоти та снайперами, курсантами III і IV курсів ВВНЗ; БАРС-3 — з військовослужбовцями Сил спеціальних операцій та розвідки, курсантами III і IV курсів Військової академії міста Одеса. Окрім цього, для допризовної молоді планується запровадити підготовчий рівень.

Програма також передбачає підготовку інструкторів, які навчаються протягом трьох місяців.

Узагальнюючи, можна підсумувати, що БАРС — це система навчання, яка повністю забезпечує якісну підготовку військовослужбовців до виконання бойових завдань за призначенням у сучасних умовах.

Роман ВУС

У СИСТЕМІ БАРС ЗІБРАНО, УЗАГАЛЬНЕНО ТА ВДОСКОНАЛЕНО НЕ ЛИШЕ ВІТЧИЗНЯНИЙ БОЙОВИЙ ДОСВІД, А Й ПЕРЕДОВІ НАПРАЦЮВАННЯ КРАЩИХ АРМІЙ СВІТУ

На базі Військової академії (м. Одеса) тривають перші тримісячні курси за Бойовою армійською системою (БАРС). До навчання залучено штатних інструкторів з рукопашного бою та фізичної підготовки і кращих у спорті військовослужбовців навчальних центрів видів та сил ЗС України, Військової служби правопорядку.

Як пояснив начальник Військової академії генерал-майор Олег Гуляк, даний курс організовано задля більш швидкого поширення Бойової армійської системи у військах. Окрім практики, курсанти вивчать і методику викладання цієї дисципліни у військах. Також він зазначив, що в системі зібрано, узагальнено та вдосконалено не лише вітчизняний бойовий досвід, а й передові напрацювання кращих армій світу.

— Опанувати цей комплекс під силу багатьом, та не кожен здатен стати інструктором. Тому серед перших п'ятнадцяти слухачів курсу буде проведено відбір тих, кого в подальшому можна навчати на інструктора, — наголосив генерал-майор Олег Гуляк.

За словами представника Головного управління підготовки військ ЗС України полковника Олега Чернявського, система зосереджена на підготовці військовослужбовців до виконання завдань та виживання в бою в найрізноманітніших умовах як індивідуально, так і у складі малих груп та підрозділів.

Окрім Військової академії в Одесі, Бойову армійську систему як предмет підготовки курсантів викладатимуть у Національній академії Сухопутних військ у Львові та Харківському університеті Повітряних Сил.

Володимир ВІВАТ

ОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА ОНОВЛЮЄТЬСЯ

ПОРЯД З ВІДНОВЛЕННЯМ ТА МОДЕРНІЗАЦІЄЮ ІСНУЮЧИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ВІТЧИЗНЯНА «ОБОРОНКА» РОЗРОБЛЯЄ Й НОВІ ЗРАЗКИ ОВТ

Серед нових та модернізованих зразків ОВТ, яке військо отримало за останні два роки, зокрема бронетранспортери БТР-3 і БТР-4, бронеавтомобілі «Дозор-Б», броньовані автомобілі «Козак-2», протитанкові ракетні комплекси «Стугна-П», танкові керовані ракети «Комбат», системи активного захисту бронетехніки «Ніж», модернізовані РЛС і вертольоти Мі-8МСБ, високоточні артилерійські боєприпаси для артилерії «Квітник» та інші системи. Про це під час брифінгу поінформував начальник Озброєння Збройних Сил України генерал-майор Микола Шевцов

Виходячи з наявного фінансового ресурсу, пріоритетним напрямком залишається відновлення та модернізація існуючих зразків озброєння та військової техніки.

— Збройні Сили України вже отримали близько 200 мінометів «Молот» та розраховують на надходження достатньої кількості цієї зброї у війська після завершення державних випробувань та внесення конструктивних змін для вдосконалення цього виду зброї, — зазначив генерал-майор Микола Шевцов. — Цей міномет потрібен, адже більшість одиниць такої зброї, які залишалися з часів СРСР, або вичерпали ресурс, або втрачені в ході бойових дій. Наші спроби закупити такі міномети в партнерів були заблоковані, адже в Україну не постачають так звану летальну зброю. Тож у виробництві таких мінометів ми вимушені розраховувати виключно на власні сили.

Начальник Озброєння Збройних Сил України також висловив власну думку, що вибух під час стрільби з цього міномета на одному з полігонів, котрий призвів до загибелі людей, стався не через його недостатню якість.

— З того, що я бачив, вибух стався не з «вини» виробника міномета. Звісно, що остаточні висновки щодо цього зробить слідство. Але хочу зазначити — під час державних випробувань з кожного «Молота» здійснено вже понад 2000 пострілів, і міномети продовжують стріляти без пошкоджень. Ресурс такої зброї, який вона має витримувати, становить не менше 6000 пострілів. Ми продовжуємо вносити конструктивні вдосконалення вже з урахуванням досвіду застосування цього міномета, — наголосив генерал-майор Микола Шевцов.

ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ВЖЕ ОТРИМАЛИ БЛИЗЬКО 200 120-ММ МІНОМЕТІВ М120–15 «МОЛОТ». РЕСУРС ЦЬОГО МІНОМЕТА — НЕ МЕНШЕ 6000 ПОСТРІЛІВ

Також він окремо зазначив, що вітчизняна військова промисловість опрацьовує виробництво власної зброї інших типів. Зокрема, це стосується розробки 82-мм міномета українського виробництва та перспективного міномета калібру 60 мм.

Генерал-майор Микола Шевцов повідомив також про закупівлю комплектуючих до 12,7-мм кулеметів ДШК, зауваження щодо яких з'являлися у пресі.

— Закупівлю універсальних станків до цих кулеметів проведено ще 2015 року, саме тоді цю проблему було усунуто. Нині цих станків маємо достатньо, — сказав він.

За словами начальника Озброєння Збройних Сил України, ще одним важливим напрямком роботи є аналіз експлуатації тактичних комплектів до автоматів Калашникова. «Це основний вид зброї, який активно використовується. За підсумками аналізу практики використання цих комплектів представники НВО «Форт» вжили заходи задля усунення конструктивних недоліків. Зокрема, внесені вдосконалення у кріплення прицільних пристроїв. Рекламаційних актів на тактичні комплекти, виготовлені НВО «Форт», до Озброєння Збройних Сил України з військових частин також не надходило», — повідомив генерал-майор Микола Шевцов.

Міномет М120–15 «Молот»

Сергій ВОРОНКОВ

НА МОДЕРНІЗОВАНУ БМП ВСТАНОВИЛИ НІМЕЦЬКИЙ ДВИГУН ТА БОЙОВИЙ МОДУЛЬ «ДУПЛЕТ»

Бойовий модуль «Дуплет»

Фахівці державного підприємства «Житомирський бронетанковий завод» модернізували бойову машину піхоти, встановивши на неї новий бойовий модуль «Дуплет» та двигун Deutz замість російського УТД-20. Передбачається, що вперше її продемонструють на цьогорічній виставці «Зброя та безпека».

Бойовий модуль «Дуплет» являє собою досить оригінальну конструкцію з роздільним встановленням в одній башті двох стабілізованих 30-мм автоматичних гармат ЗТМ-2 (українська копія гармати 2А42) — кожна зі спареним 7,62-мм кулеметом КТ-7,62 (аналог ПКТ).

БОЙОВИЙ МОДУЛЬ «ДУПЛЕТ» ЯВЛЯЄ СОБОЮ ДОСИТЬ ОРИГІНАЛЬНУ КОНСТРУКЦІЮ З РОЗДІЛЬНИМ ВСТАНОВЛЕННЯМ В ОДНІЙ БАШТІ ДВОХ СТАБІЛІЗОВАНИХ 30-ММ АВТОМАТИЧНИХ ГАРМАТ ЗТМ-2 (УКРАЇНСЬКА КОПІЯ ГАРМАТИ 2А42) — КОЖНА ЗІ СПАРЕНИМ 7,62-ММ КУЛЕМЕТОМ КТ-7,62 (АНАЛОГ ПКТ)

На башту додатково встановлено 30-мм автоматичний протипіхотний гранатомет КБА-117 (аналог АГС-17) та чотири пускові установки ПТКР Р-3 комплексу «Бар'єр». Цілодобову систему управління вогнем становлять тепловізійний, телевізійний і оптичний канали та лазерний далекомір. Розрахунок бойового модуля — два вояки, які знаходяться в підбаштовому відділенні.

Інф. «НА»

Ось уже чотири місяці як військовослужбовці частини несуть службу на передньому краї

«ЕДЕЛЬВЕЙС»

КВІТКА ПРИКАРПАТТЯ, ЩО ВРОСЛА В ДОНЕЦЬКИЙ КРЯЖ

1 ЖОВТНЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ 10-Ї ОКРЕМОЇ ГІРСЬКО-ШТУРМОВОЇ БРИГАДИ, ЯКА НИНІ ВИКОНУЄ БОЙОВІ ЗАВДАННЯ НА ОДНОМУ З НАЙГАРЯЧІШИХ НАПРЯМКІВ РАЙОНУ ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ, ДОНЕЦЬКОМУ, ВІДЗНАЧАТИМУТЬ ПЕРШИЙ РІК ВІД ДНЯ СТВОРЕННЯ

Оскільки пункт постійної дислокації бригади знаходиться на Івано-Франківщині, символом бригади стала квітка «Едельвейс», яка росте на недоступних, крутих гірських схилах, вперто чіпляється корінням за відкриті всім вітрам скелі і, попри височінь, цвіте над хмарами.

Командує бригадою з першого дня її створення Герой України підполковник Василь Зубанич, який отримав цю високу нагороду в березні 2015 року ще командиром 15-го окремого батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади.

Найбільша гордість комбрига — люди, що поряд у строю, в окопі, на вогневій позиції. До складу бригади увійшли: 24-й окремий штурмовий батальйон «Айдар», 46-й окремий батальйон спеціального призначення «Донбас-Україна» та колишній Чернівецький батальйон територіальної оборони, а зараз 8-й окремий гірсько-штурмовий батальйон.

У бригаді немає проблем із укомплектованістю особовим складом, автомобільною, спеціальною військовою технікою і озброєнням. Зокрема, один із батальйонів на 100% забезпечений новою та після капремонту бронетанковою технікою.

ОСКІЛЬКИ ПУНКТ ПОСТІЙНОЇ ДИСЛОКАЦІЇ БРИГАДИ ЗНАХОДИТЬСЯ НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ, СИМВОЛОМ БРИГАДИ СТАЛА КВІТКА «ЕДЕЛЬВЕЙС», ЯКА РОСТЕ НА НЕДОСТУПНИХ, КРУТИХ ГІРСЬКИХ СХИЛАХ, ВПЕРТО ЧІПЛЯЄТЬСЯ КОРІННЯМ ЗА ВІДКРИТІ ВСІМ ВІТРАМ СКЕЛІ І, ПОПРИ ВИСОЧІНЬ, ЦВІТЕ НАД ХМАРАМИ

У День незалежності Президент України — Верховний Головнокомандувач ЗС України вручив бригаді Бойовий прапор.

ЇЇ ЖИТТЯ РОЗКОЛОВ ІЛОВАЙСЬК

У мирному житті офіцер-інструктор батальйону спеціального призначення «Донбас-Україна» старший сержант Людмила Калініна була медсестрою, потім заснувала власний будівельний бізнес, сама виховувала доньку і сина, опікувалася літньою мамою. У травні 2014-го все покинула і пішла добровольцем в батальйон «Донбас».

— Мене відразу взяли у розвідку. Була командиром розвідувального взводу, потім розвідувально-диверсійної роти. Зараз через погіршання стану здоров'я виконую обов'язки позаштатного прес-офіцера батальйону, — розповідає Людмила.

Найбільше закарбувався в її пам'яті розстрільний коридор під Іловайськом, де вона йшла серед сотень наших бійців. Там отримала поранення, потім був полон, про який намагається не згадувати, а тим більше не розповідати нікому. Тепер, каже, її життя розділене на «до» — цивільне і «після» — військове. Бо в тому злощасному коридорі загинуло багато бойових побратимів.

— Моя мама і донька з сином знають, де я і що роблю. Вони безмежні патріоти України, моляться за мене, дуже сильно підтримують.

НА ПЕРЕДОВІЙ

— Наш взводний опорний пункт на відстані 150 метрів від противника. Бувало, що під час бойових зіткнень ворог наближався на відстань кидка ручної гранати. За два роки служби в районі АТО бачив чимало, — розповідає мельник за фахом у мирному житті, а нині старший сержант Віктор Ільїн з позивним «Тернопіль». — У тяжкий для країни час я не зерно на борошно перемелюю, а зі зброєю в руках звільняю від сміття і полови рідну землю, рідне село, захищаю родину.

КОМАНДИР 10-Ї ОГШБр

Підполковник Василь Зубанич бойові завдання в районі АТО виконує з травня 2014 року. За цей час він пройшов з боями Новозванівку, Нижньотепле, Станицю Луганську, Макарове, Щастя, аеропорт «Луганськ», Дебальцеве та багато інших населених пунктів зони АТО.

Комбат особисто виконував завдання на мобільних пересувних блокпостах, супроводжував колони та вантажі для військ і сил АТО. Неодноразово потрапляв у засідки та під обстріли з боку незаконних збройних формувань.

У складі штурмової групи здійснював прорив до луганського аеропорту для подальшого прикриття та забезпечення відходу підрозділів з оточення. Під час бою отримав осколкове та вогнепальне поранення, але відмовився від госпіталізації і продовжував керувати діями підрозділу.

Біля Дебальцевого батальйон утримував позиції в районі населених пунктів Чорнухіне, Рідкодуб, Нікішине, Кам'янка, опорного пункту «Балу».

— Важка і дуже відповідальна смуга оборони. Я вважаю, що з бойовими завданнями ми з моїми хлопцями упоралися. Жоден підрозділ без команди, без наказу звідти не відійшов, — зазначає комбриг.

КОМБАТ «АЙДАРУ» ПІДПОЛКОВНИК МАКСИМ МАРЧЕНКО:

— Готові до будь-яких активних дій з боку противника. Ми суворо дотримуємось Мінських угод, ведемо позиційну оборону. Останнім часом активність противника знизилася, однак особовий склад щодня виконує вправи стрільб, заняття з тактичної підготовки, медицини, інженерної справи.

КОМБАТ «ДОНБАС-УКРАЇНА» ПОЛКОВНИК В'ЯЧЕСЛАВ ВЛАСЕНКО:

— Головне завдання батальйону — контроль ситуації на Донецькому напрямку в районі Мар'їнки. Ми створили тут так звану сіру зону, відігнали противника на 1,5 км. Іноді ворог здійснює рейди, виходить уночі і веде обстріли наших позицій.

З червня по серпень було «спекотно», насипали добряче. Підходили впритул, обстрілювали зі стрілецької зброї, з автоматичних гранатометів, підствольників, докучали снайпери. Постійно нас провокували. Але ж ми знаємо їхні методи. Якщо дамо «вогню», вони враз зупиняються. Тоді включаються відеокамери російських пропагандистських телеканалів, аби виставити нашу відповідь як обстріл, а Україну — як порушника Мінських домовленостей. Ми на провокації не відповідаємо, але ситуацію тримаємо під контролем…

КОМБАТ «ВІСІМКИ» МАЙОР ДМИТРО ЛИСЮК:

— Попри молодий вік бригади у нас є традиції, бойова слава, справжні герої. Солдати строкової служби, які знаходяться в ППД, дивляться на своїх офіцерів з гордістю. Третина строковиків уже підписали свої перші контракти і просяться сюди — на передову! Колектив у нас міцний і досвідчений.

Андрій АГЄЄВ

ЗАРАДИ ЩАСЛИВОГО МАЙБУТНЬОГО ШЕСТИ СВОЇХ ДІТЕЙ І П'ЯТЬОХ ОНУКІВ

…59-РІЧНИЙ ТАНКІСТ СЕМЕН ВЕРГУН ПОВЕРНУВСЯ ДО ВІЙСЬКА ЧЕРЕЗ 38 РОКІВ ПІСЛЯ СТРОКОВОЇ

59-річний командир танкового взводу танкового батальйону «Звіробій» старший сержант Семен Вергун — активіст Майдану. Разом із дружиною вони були одними з перших його учасників із Донеччини.

Так розпорядилася доля, що нині з трьох його синів і трьох доньок половина мешкають на території контрольованій Україною, решта на тимчасово окупованих землях Донбасу.

— Не через те, що хтось з моїх зрадив, про це взагалі не йдеться. Просто життєві обставини так склалися. Ми всі за Україну воюємо, молимося і бажаємо їй єдності, скорішого звільнення від російського окупанта та проросійських бойовиків. Наших патріотів там чимало, і чимало добрих справ вони роблять, заради них теж варто воювати, — переконаний танкіст.

«НА ВІЙНІ БУВАЄ СТРАШНО, АЛЕ ЩЕ СТРАШНІШЕ БУДЕ, ЯКЩО МИ ПРОГРАЄМО. ТОМУ МИ МУСИМО ПЕРЕМОГТИ…»

Мій старший служить у 40-му окремому мотопіхотному батальйоні «Кривбас». Його призвали в шосту хвилю мобілізації, планує підписати контракт і перевестися на військову службу до нас у «Звіробій».

Тут, у батальйоні, Семен Васильович, як і на Майдані, теж був першим із Донеччини. Вже зараз веселіше, каже, в нього з'явилося чимало земляків. А взагалі потрапити на службу до війська йому було не просто, чи не щодень ходив до свого військкомату.

— Водіїв у 2014-му бракувало, проте мене не брали. Понад три місяці штурмував військкомат, добро не давали, бо за віком я вже був знятий з обліку. А проросійські зрадники так само щодня смикали мене: «Васілєвіч, айда к нам укропов валить за наш, рускій Данбас» і пхали до рук зброю, великі гроші обіцяли. Я відкручувався, мовляв, куди там, хлопці, старенький вже, здоров'я ніяке. Нарешті я добився свого, призвався до Збройних Сил України, потрапив в учебку, пригадав строкову службу 1976–1978рр. у Польщі, коли був командиром Т-62. Потім полігон «Широкий Лан», місяць був водієм, згодом мене перекинули в Десну, де я повернувся в рідні «бронекопитні». Дуже зрадів, 38 років минуло, а руки пам'ятають! Т-64Б, хоча зовсім трішки молодші за мене, та дуже надійні, не підводять. В золотих руках наших хлопців усе на ходу, все стріляє, — хвалиться Семен Васильович і каже, що бойової техніки він за свою службу в районі АТО не підбив. А от у Троїцькому він з екіпажем під час чергування одну диверсійно-розвідувальну групу добряче пожмакали, 12 чоловік поклали мертвими.

Танкісти батальйону, як і решта танкових частин та підрозділів, задіяних у проведенні АТО, відведені від лінії розмежування на визначену відстань. На «нулі» чергує лише розвідувальний підрозділ, якому постійно підвозять продукти, воду, чистий одяг. Коли треба комусь заміну, то міняють.

Зараз із навчаннями і тренуваннями в пункті тимчасової дислокації танкістам «Звіробою» трохи важче. Бракує місця, аби розвернутися і вдихнути на повні груди. Та необхідні навички і вміння для підтримання належного рівня бойової готовності вони все ж таки постійно відпрацьовують. «Свого часу ми стояли ближче до передової — неподалік Попасної, там було гарячіше. Ми двічі на тиждень виїжджали на злагодження підрозділів на бойових машинах. Коли десяток таких коробочок із гуркотом двигунів і лязкотом траків пробігав біля села вздовж лінії розмежування, там сепари поспіхом збирали клунки і кивали п'ятами в бік квазіреспублік».

— Ми тут новоприбулих самі перевчаємо, натаскуємо в тактиці, спеціальній підготовці, готуємо до бойових дій. Стараємося тримати екіпажі укомплектованими, бо якщо хтось один із трьох випав, то танк стоїть! Багато хлопців з 3-ї і 4-ї хвиль мобілізації, які свого часу звільнилися з батальйону, повертаються до нас. Але

Старший сержант Семен Вергун

як шоста хвиля піде на звільнення, нам буде трохи важкувато з кадрами, контрактники, які сотнями щодня призиваються до війська, до нас щось не доходять, чи їх розбирають ще по дорозі, я не знаю, — розмірковує Васильович і каже, що в молоді зараз є величезний шанс показати себе справжніми патріотами, українцями, захисниками. — На війні буває страшно, але ще страшніше буде, якщо ми програємо. Тому ми мусимо перемогти… І ми переможемо!

Андрій АГЄЄВ

«У МЕНЕ ЗАЛИШИЛОСЯ ВІСІМ ЖИТТІВ, І УСІ ВОНИ НАЛЕЖАТЬ УКРАЇНІ»

31-річний лейтенант резерву Дмитро Кошка був мобілізований у першу хвилю і майже рік відвоював на «гарячому» Донбасі. Він кавалер ордена Богдана Хмельницького ІІІ ступеня, учасник військового параду на честь 25-річчя Незалежності України.

У травні 2014 року командир взводу щойно сформованого у Дніпрі 20-го окремого батальйону територіальної оборони молодший лейтенант Дмитро Кошка, разом із своїми підлеглими, відбув на Донбас. Бойове хрещення офіцер пройшов у Маріуполі. У липні його батальйон перекинули в район Красногорівки.

— Було поставлено завдання в стислий термін обладнати опорний пункт, укріпитися на висотці та тримати позицію північніше цього міста. За підтримки двох танків та зенітної установки ми утримували позицію сім діб, — розповідає Дмитро Кошка.

За словами офіцера, навколо була суцільна «зеленка» та поля з соняшником, що ускладнювало тактичну обстановку. Відчувалося, ворог поруч… Близько полудня вороги підкралися на близьку відстань і вогнем з автоматів та гранатометів атакували наші позиції. Пізніше запрацювали й їхні міномети. Оцінивши обстановку, командир наказав відкрити вогонь із зенітної установки. Але вона аж бриніла під вогнем бойовиків від влучання куль та осколків.

Ветеран АТО Дмитро Кошка

— На жаль, я не пам'ятаю прізвища нашого водія Романа. Однак тоді він першим продемонстрував справжню мужність, — продовжує Дмитро Кошка. — Хлопець підповз до зенітки і відкрив з неї вогонь… Бойовики залягли. За кілька хвилин шквальним вогнем ми змусили ворога відступити.

Усвідомивши небезпеку, яка відчувалась, здавалося, навіть у повітрі, наші бійці й у ночі продовжували окопуватися. І недарма… Наступного дня почався потужний обстріл їхніх позицій з мінометів та артилерії. Вороги стріляли з-за житлових будинків. Звісно ж, відповідати вогнем по місту наші не могли. Для посилення вогневої потужності підрозділу взводний попросив у командування міномет.

— Я дуже тішився, коли за добу заступник комбата з позивним «Дайвер» доставив бойове знаряддя, — згадує офіцер. — З того дня ми мали можливість «дзеркально» відповідати ворогу.

Наступного дня обстріли продовжилися.

— Дістати їх прямою наводкою було неможливо, — пригадує взводний. — Я запитав у хлопців, чи готові вдарити з міномета. Виявилося, що у нього «проблеми» з прицілом. Довелося мені стати корегувальником вогню. За декілька хвилин наш міномет запрацював...

Згодом зателефонував начальник штабу батальйону із запитанням: хто стріляв і корегував вогонь? Я доповів, що командував стрільбою та корегував вогонь особисто.

— «Кіт» (позивний Дмитра Кошки. — Авт.), зірку тобі! Ви не уявляєте, хлопці, що ви зробили, — сказав він. — За нашими даними, ви знищили їхній командний пункт та інші об'єкти…

Зазнавши втрат, бойовики вимушені були відійти вглиб міста...

Далі підрозділ лейтенанта Кошки висунувся в бік тимчасово окупованої Старомихайлівки, вклинившись між двома населеними пунктами та, крок за кроком, з боями визволяв Красногорівку. На щастя, взвод не зазнав жодної втрати.

— Я завжди пам'ятаю військову істину: бій, у якому в тебе немає втрат — це вдалий бій, — зазначає офіцер.

Невдовзі Дмитро отримав новий наказ: висунутися та прибути в район Мар'їнки. В одному з боїв за цій населений пункт лейтенант Дмитро Кошка дістав поранення.

— Під час виконання бойового завдання ми потрапили під прицільний вогонь, — згадує взводний. — Прийняли бій... Раптом відчув, ніби хтось підбіг і гарячою водою поливає мої ноги. Я озирнувся, начебто нічого… Згодом побачив, що з ноги тече кров. На щастя, товариші швидко надали медичну допомогу та евакуювали мене з поля бою.

...Лікарі зробили все можливе, аби врятувати офіцеру ногу. Нині лейтенант Кошка передає свій бойовий досвід слухачам кафедри військової підготовки Національного гірничого університету в Дніпрі та активно провадить громадську діяльність.

— Відомо, що у кішки дев'ять життів, — каже він. — У мене залишилося вісім, однак усі вони належать моїй Україні. Я завжди готовий знову стати на її захист...

Олександр КОЛЕСНИК

БРЕШУТЬ — ЯК ШОВКОМ ШИЮТЬ...

ВІДНОСНЕ ВІЙСЬКОВЕ «ЗАТИШШЯ» НА СХОДІ УКРАЇНИ СТАЛО ЧАСОМ СУТТЄВОГО ПОЖВАВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ ПРОТИ НАШОЇ КРАЇНИ З БОКУ РФ

Російський агресор продовжує використовувати проти України активні форми інформаційно-психологічного впливу та відверту пропаганду з метою консолідації власного населення, дестабілізації внутрішньої ситуації в нашій державі, а також «легітимізації» своїх агресивних дій на зовнішній арені. Зовсім невипадково впродовж останніх 5–6 місяців ці форми гібридної агресії в арсеналі нинішнього кремлівського режиму стали найбільш вживаними. За даними експертів української недержавної групи «Інформаційний спротив», Центру військово-політичних досліджень, загальна частка інформаційних повідомлень у російському інформаційному потоці про події в Україні сьогодні підстрибнула до 20% від усіх новин та аналітики. При цьому російські журналісти намагаються чітко розділяти події в окупованих невизнаних «республіках» Донбасу (4–6%) та в основній частині України (13–16%).

Таким чином, стає зрозумілим, що фактичне військове затишшя на Сході України стало часом суттєвого пожвавлення інформаційної війни з боку агресора. Водночас активно змінюються її методологія, форми, найбільш вживані тренди та спрямованість. Тобто кремлівський режим вимушений проводити певні зміни в своїй інформаційній діяльності, як кажуть, на марші. Адже стає очевидним, що ефективність російської пропаганди як головного інструмента інформаційно-психологічного впливу на ситуацію навколо її гібридної агресії проти нашої держави починає «розмиватися».

Так, навіть за даними вельми заангажованого російського державного центру соціологічних досліджень ВЦІОМ, відсоток росіян, які тією чи іншою мірою цікавляться подіями в Україні, останнім часом різко впала — з 87 до 67%. Чинному режиму стає дедалі складніше консолідувати російське суспільство темою захисту країни від «бандерівських зазіхань», приваблювати різноманітними вставаннями з колін та будівництвом у сусідніх країнах примарного «руського міра». Істерія під назвою «Крим наш» поступово спадає. Особливо на тлі дедалі глибшої фінансово-економічної кризи в середині самої Росії, коли росіянам стає байдуже до нових геополітичних звершень свого неадекватного «нацлідера». Тож нічого дивного в тому, що агресор протягом останнього часу вимушений різко активізувати спроби інформаційного впливу як на Україну, так і на власне населення, немає. Саме життя змушує його…

Але будьмо реалістами. Головні мета і завдання, які ставить перед собою агресор саме в Україні, навряд чи зазнали докорінних змін. Кремлівський режим і сьогодні прагне якщо не пошматувати Україну, то принаймні влаштувати в Києві зручний для нього владний режим.

У цьому контексті змінилися й інформаційні підходи Кремля до забезпечення його політичних та військових заходів. Нинішній етап інформаційної кампанії Кремля проти України перейшов у розряд пошуку шляхів нав'язування миру нашій державі виключно на умовах Москви. Тож інтенсивна та відверто ворожа антиукраїнська пропаганда Росії часів, коли на донбаських фронтах велися інтенсивні бойові дії, змінилася на методи так званої м'якої сили. Але в чому вона полягає? Чого нам чекати від цієї російської інформаційної трансформації найближчим часом?

КРЕМЛІВСЬКИЙ РЕЖИМ І СЬОГОДНІ ПРАГНЕ ЯКЩО НЕ ПОШМАТУВАТИ УКРАЇНУ, ТО ПРИНАЙМНІ ВЛАШТУВАТИ В КИЄВІ ЗРУЧНИЙ ДЛЯ НЬОГО ВЛАДНИЙ РЕЖИМ

Перше, що впадає в око, — майже маніакальне намагання прищепити українцям думку про необхідність скинути чинну владу із численними повтореннями в новинах та «аналітичних матеріалах» тези про погану владу в Києві та ошуканий нею простий український народ. Російські інформаційні закиди у цьому сенсі базуються на низці так званих змістовних посилів для української аудиторії. У них ідеться про нібито відсутність реформ у країні та згортання демократії (за що боролися та гинули на Майдані?), пряму вину чинної української влади у важкому фінансово-економічному стані країни (особливо завзято російські пропагандисти розкручують тему «тотальної корупції влади та майбутнього дефолту України»), кровожерливість та зрадництво керівників української держави, які, мовляв, прагнуть необмеженої війни на Донбасі (причому проти власних мирних громадян), одночасно «торгуючи з ворогом». Усі ці теми постійно фігурують у продукції російських ЗМІ або тих із них, які вважаються українськими, але так чи інакше пов'язані з російською владою чи російськими грошима.

Приміром, 19 вересня, за повідомленням сайту «Стоп-фейк», інформаційний ресурс «Україна.ру» поширив новину про те, що заради траншу МВФ українська влада нібито зобов'язалася «дати старт негайній приватизації земель сільськогосподарського призначення». Інформація в заголовку перебільшена і не відповідає дійсності. Насправді йдеться про проведення пенсійної реформи і ухвалення законопроекту про обіг сільськогосподарських земель. Про «розплату землею» за транш МВФ того ж дня, ніби по команді, написали і українські «Вести». Більше того, «Україна.ру» у своєму матеріалі робить висновок, що в цьому «зацікавлені виключно європейські та американські компанії» (натякаючи на те, що українська влада заради грошей потурає забаганкам західних «партнерів», торгуючи національним стратегічним ресурсом країни). Насправді ж у законопроекті йдеться лише про обіг сільськогосподарських земель. Міністр аграрної політики України Тарас Кутовий, пояснюючи його, неодноразово наголошував: «Наш законопроект передбачає продаж прав на оренду землі, а не прямий її продаж, як планувалося раніше». Те саме стосується і теми пенсій. Насправді йдеться про пенсійну реформу в Україні і відповідне ухвалення кількох десятків окремих документів. Обидва цих фейки спростував і Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман в ефірі програми «Свобода слова» на українському телеканалі ICTV: «…Це нісенітниця, що МВФ вимагає від України підвищити пенсійний вік до 66 років. Я офіційно заявляю як прем'єр-міністр України, це — неправда! ...І позиція № 2 — ніде не написано про продаж українських земель. Тому це брехня № 2».

Іншим напрямком копіткої роботи російських пропагандистів стала добре відома ще з радянських часів тема спільної історичної спадщини України та Росії. Знову з'явився побитий шашелем тренд про так звані братські народи (іноді він зустрічається у вигляді формули «українці та росіяни — один народ»). При цьому російська пропаганда намагається розмежовувати «братський український народ» і далеко не «братську» українську владу, яка не погоджується мирно віддати на поталу російському режиму частину своїх «ісконно руських територій». Це характерно передусім для матеріалів, присвячених кримському питанню. Окремо роздуваються теми «звірств націоналістичних радикалів» та «безглуздості АТО». Переважна більшість інформаційних матеріалів російських ЗМІ, присвячених цим темам, є відвертим інформаційним брудом, спрямованим на мешканців східної та південної частин України, великих адміністративних і промислових міст та російськомовне населення нашої країни.

Украй шалено російська пропагандистська машина працює проти військово-політичного керівництва України, цілком слушно вважаючи це одним з головних напрямків роботи. Адже різного роду розбрат та чвари у військово-політичному керівництві нашої держави є, на думку Кремля, основною умовою її загальної дестабілізації. Тут застосовуються переважно різноманітні спеціальні інформаційно-психологічні операції, які супроводжуються ретельно підготовленими інформаційними вкиданнями, що здійснюються головним чином через соціальні мережі в Інтернеті або за допомогою заяв офіційних осіб.

І знову російські пропагандисти вдаються до підтасовування фактів, пересмикування, а часто-густо і відвертої брехні та провокацій. Заборонених методів та прийомів для них не існує.

Саме тому практичного матеріалу щодо «кращих зразків» російської пропаганди в Україні вистачає. Зовсім невипадково українські парламентарі та журналісти 19 вересня нинішнього року надали представникам ПАРЄ відео, яке демонструє методи та прийоми російської пропаганди. Про це повідомив голова української делегації в ПАРЄ, голова комітету ПАРЄ з питань науки, освіти, культури і ЗМІ Володимир Ар'єв. Серед представлених зразків — «робота» британського проросійського пропагандиста Грема Філіпса, який, нехтуючи усіма можливими морально-етичними стандартами, знущається над українським полоненим Володимиром Жемчуговим під час обміну полоненими в Луганській області.

Загалом, будь-якому українському споживачу продукту російських ЗМІ треба пам'ятати одну просту річ, яка, об'єктивно кажучи, вже повинна насторожувати щодо достовірності та правдивості. У Росії всі більш-менш популярні ЗМІ є державними (федеральними) або перебувають у власності людей і компаній, які беззаперечно лояльні до кремлівського режиму. Інформація щодо України подається ними переважно за встановленими зразками і має суто тенденційний характер (зазвичай містить лише одну точку зору). Наприклад, коли мова йде про Україну, російські журналісти не гребують такими формулюваннями, як «імовірно», «за деякими даними» тощо. При цьому джерела інформації ними переважно не називаються або за визначенням є необ'єктивними.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«КАВКАЗ–2016» — РОСІЯ ПРОДОВЖУЄ ГРАТИ ВІЙСЬКОВИМИ М'ЯЗАМИ

НАВЧАННЯ «КАВКАЗ–2016», ЩО ВІДБУЛИСЯ У ПІВДЕННОМУ ВІЙСЬКОВОМУ ОКРУЗІ РОСІЇ У ВЕРЕСНІ, ПРИВЕРНУЛИ ДО СЕБЕ УВАГУ ЗАДОВГО ДО ЇХ ПОЧАТКУ. НА ЗАХОДІ ТА В УКРАЇНІ БАГАТО ХТО СПРИЙНЯВ ЇХ ЯК ЗАВУАЛЬОВАНУ ПІДГОТОВКУ ДО ПОЧАТКУ ВІЙНИ. І НЕ БЕЗПІДСТАВНО

Під час стратегічного командно-штабного навчання «Кавказ-2016»

КОМПЕТЕНТНО

ГУР МО України: «Керівництво Російської Федерації зберігає агресивні наміри щодо України»

Як зазначають фахівці Головного управління розвідки Міністерства оборони України, головною відмінністю цьогорічних навчань типу «Кавказ» від попередніх, які проводились у 2008 та 2012 роках, є здійснення маневрів в умовах триваючої російської збройної агресії проти України та значного ускладнення відносин Росії з НАТО. Як зазначається в інформаційно-аналітичній довідці фахівців ГУР МО України, проведенням навчань «Кавказ-2016» російське керівництво також намагалося досягти низки політичних цілей як внутрішнього, так і зовнішнього характеру. Зокрема йдеться про відвернення уваги населення Росії від соціально-економічних проблем на зовнішні воєнні загрози для Росії.

«За оцінками воєнної розвідки, керівництво Російської Федерації зберігає агресивні наміри щодо України та встановлення повного контролю над нашою державою.

З метою здійснення тиску на Україну та її західних партнерів, а також демонстрації сили Кремль нарощує міжвидове угруповання військ та підвищує його готовність до виконання завдань на південно-західному стратегічному напрямку. Зазначене здійснюється під виглядом оперативної і бойової підготовки», йдеться в документі.

Загалом у цих широкомасштабних військових навчаннях, які проводились у Південному військовому окрузі (ВО) Збройних сил РФ, взяли участь з'єднання і частини Західного та Центрального військових округів, а також Ракетних військ стратегічного призначення (РВСП), Повітрянодесантних військ (ПДВ), Повітряно-космічних сил (ПКС) та сил Чорноморського, Північного і Балтійського флотів.

Як зазначають військові експерти Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», аналіз даних заходів дозволяє зробити висновок про відпрацювання Росією сценарію повномасштабної війни на південно-західному стратегічному напрямку РФ, в тому числі із застосуванням ядерної зброї. В рамках зазначеного сценарію експерти розглянули дві можливі причини виникнення такої війни. Перша — проведення Росією масштабної операції зі створення сухопутного коридору до Криму та Придністров'я, а за сприятливих умов — захоплення всієї південно-східної України. Друга — реагування Росії на «…дії України, за підтримки США та НАТО, із силового відновлення контролю над Кримом та у відповідь на терористичну діяльність України в Криму».

На переконання фахівців, на цьому фоні також відпрацьовувались завдання щодо захисту критично важливих об'єктів, а також недопущення дестабілізації обстановки у внутрішніх регіонах Російської Федерації як в результаті спеціальних дій противника, так і внаслідок виникнення соціальних заворушень через загострення економічних проблем в країні.

Під час основних етапів зазначених навчать перевірялась готовність федеральних органів виконавчої влади та підприємств оборонно-промислового комплексу до дій в умовах військового часу, проведення мобілізації, а також розгортання військ територіальної оборони (ТО). Загалом було призвано із запасу понад 7000 резервістів із різних регіонів РФ. Саме на їх базі були створені підрозділи ТО. Крім того, окремо перевірялись мобілізаційні плани та ресурсні запаси на підприємствах російської промисловості.

РОСІЯ СЕРЙОЗНО ГОТУЄТЬСЯ ДО МАСШТАБНОГО ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ, ОДНОЧАСНО НАМАГАЮЧИСЬ ЗАЛЯКАТИ СУСІДІВ СВОЄЮ ВІЙСЬКОВОЮ МІЦЦЮ

Окрім цього створювалось угруповання ЗС РФ поблизу кордонів України і на Північному Кавказі Росії. До його складу увійшли з'єднання та частини 49-ї та 58-ї загальновійськових армій Південного ВО, а також 1-ї танкової та 20-ї загальновійськової армій Західного ВО, 2-ї загальновійськової армії Центрального ВО, з'єднання та частини ПДВ і спеціального призначення, а також фронтової і армійської авіації, які були перебазовані на південь Російської Федерації. Крім того, були розгорнуті та підготовлені до бойового застосування ударне і десантне з'єднання кораблів Чорноморського флоту, які посилювались кораблями з Північного та Балтійського флотів ЗС РФ, а також корабельні ударні групи Каспійської флотилії.

У цілому зазначені угруповання, за різними джерелами, включали до 120 тисяч осіб, з них — до 100 тис. були безпосередньо розгорнуті: на окупованих українських територіях — близько 58 тис., в т. ч. в Криму — до 23 тис.; на окупованій території Донбасу — близько 35 тис., а також на кордоні з Україною — понад 42 тис. осіб.

На цьому ж етапі здійснювались заходи з прикриття оперативного розгортання своїх військ (сил) та зриву розгортання сил противника шляхом нанесення ракетно-бомбових ударів силами дальньої (стратегічної) бомбардувальної, ударної фронтової та армійської авіації ПКС ЗС РФ по територіях України і її союзників, а також з метою блокування Чорноморських і Балтійських проток.

Також під час навчань відпрацьовувалися наступальні/оборонні операції. У першому випадку — в рамках наступу на Україну, в другому — в ході «захисту Криму».

Крім того, в ході навчань відпрацьовувалося нанесення ракетно-ядерних ударів по об'єктах критичної інфраструктури на території «противника» — з метою утримання стратегічної ініціативи у війні та примушення його до капітуляції на вигідних для Росії умовах. Зокрема, на завершальному етапі проведення КШТ РВСП 9 вересня цього року з космодрому «Плесецьк» був проведений реальний успішний пуск МБР «Тополь» у напрямку полігону на Камчатці.

Як зазначають аналітики Головного управління розвідки МО України, в цілому проведення Росією стратегічних командних навчань «Кавказ-2016» на південно-західному стратегічному напрямку, зокрема й на території анексованого Криму, має провокаційний характер, становить безпосередню воєнну загрозу для України та підриває регіональну безпеку.

Тож чимало експертів переконані: Росія серйозно готується до масштабного військового конфлікту, одночасно намагаючись залякати сусідів своєю військовою міццю. За словами військових оглядачів, агресивна поведінка Кремля змушує українське державне та військове керівництво до подальших структурних реформ української армії.

ПРЕЗИДЕНТ НА ГЕНАСАМБЛЕЇ ООН: «МИ НЕ ПОВИННІ ДОПУСТИТИ, ЩОБ СВІТ ПОРИНУВ У НОВУ ГОНКУ ЯДЕРНИХ ОЗБРОЄНЬ»

У промові на засіданні Генеральної Асамблеї ООН Президент Петро Порошенко закликав світ не допустити нової гонки ядерних озброєнь

«У контексті останнього розвитку подій на Корейському півострові майбутнє режиму ядерного нерозповсюдження викликає все більше занепокоєння моєї країни», — сказав Петро Порошенко.

Президент нагадав, що Україна свого часу добровільно відмовилася від третього за розміром ядерного арсеналу (від 2800 до 4200 тактичних ядерних боєголовок) в обмін на гарантії її суверенітету та територіальної цілісності за Будапештським меморандумом 1994 року, повідомляє прес-служба глави держави.

«На превеликий жаль, усі ці гарантії залишилися на папері. Будемо відверті, ми провалили іспит по Будапештському меморандуму. Таким чином, демократичний світ програв свою першу битву. Йдеться не тільки про Україну, йдеться також про довіру до всіх договорів», — сказав глава держави.

Президент наголосив, що Україна як відповідальний міжнародний актор завжди була та залишається відданою справі ядерного нерозповсюдження та роззброєння, і зазначив, що «своєчасні та ефективні дії міжнародної спільноти у відповідь на ядерні випробування в КНДР є ще одним іспитом для всіх нас».

Ми не повинні допустити, щоб світ поринув у нову гонку ядерних озброєнь», — сказав Петро Порошенко.

Глава держави також зазначив, що високий рівень нестабільності сучасного світу та зростаючі з кожним днем виклики підвищують запит як окремих країн, так і міжнародних організацій на сильне лідерство, та наголосив на високому рівні відповідальності в цьому питанні Організації Об'єднаних Націй.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

«ВІЙСЬКОВЕ ТАКСІ»: ПРОЇХАВШИ НАВКОЛО ОФІСУ, ПАСАЖИР ЗАЛИШИВ

ТРИДЦЯТЬ ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ЧАЙОВИХ

ЗАРОБЛЕНІ КОШТИ БУДЕ ПЕРЕДАНО НА ПРИДБАННЯ ДЖИПА ДЛЯ ОДНІЄЇ З БРИГАД ЗС УКРАЇНИ

Восьма ранку. Військовий джип, який ось-ось відправиться в район АТО, мчить вулицями столиці. За кермом — Галина Алмазова, відома парамедик із позивним «Вітерець», яка за останні два роки разом із командою врятувала життя сотень поранених воїнів. Зволікати ніколи — перші пасажири вже чекають на «військове таксі». Галина жартує, що роль таксиста для неї нескладна. Справа в тому, що жінка є переможницею авторалі, та й розбитими фронтовими дорогами намотала не одну тисячу кілометрів.

— Перше замовлення було в аеропорт, — згадує Галина. — Я забирала сім'ю, що вже майже тридцять років мешкає в Ізраїлі. Чоловік з жінкою відслужили в армії, тож нам було що обговорити. Вони переймаються майбутнім України, допомагають нашому війську. Вже тоді я зрозуміла, що з такою акцією ми не прогадали. Справа в тому, що мешканці столиці активно користуються послугами таксі, то чому б таким чином не допомогти армії? Ми поставили перед собою досить амбіційну мету — придбати джип для однієї з механізованих бригад Збройних Сил України. Тож за три дні потрібно було зібрати понад сотню тисяч гривень. Забігаючи наперед, скажу, що ми практично впоралися.

Замовлень було настільки багато, що у Галини розривались обидва телефони, постійно надходили повідомлення в соціальних мережах. На жаль, не всі змогли викликати «військове таксі», адже охочих було надто багато. Тарифів волонтери не називали — пасажири платили стільки, скільки вважали за потрібне. Найбільші чайові — тридцять тисяч гривень — залишив незнайомець, який проїхав лише кілька сотень метрів.

— Чоловік побачив інформацію про акцію по телевізору, — продовжує гонщиця. — Йому довго не вдавалося залишити заявку через велику кількість викликів. Він добивався, аби саме я була за кермом таксі. За кілька годин пасажиру таки вдалося викликати автомобіль. Ми просто проїхали навколо офісу. Я ще ніколи не заробляла гроші так швидко.

Відомий волонтер Галина Алмазова

Акція виявилася надзвичайно потрібною не тільки в матеріальному, але й у соціальному плані. Коли ж іще буде можливість проїхатися з водіями, які розповідають реальні фронтові історії?

— Кияни виходили на дорогу, радісно махали нам руками, — каже Галина. — Пасажири з ентузіазмом розпитували про потреби фронту, про наших героїв, про особливості військового побуту… Вони фотографувалися з нами. Єдине, про що шкодую, — про те, що не усі охочі змогли взяти участь у акції. Багато хто образився, адже сподівався на особисту зустріч. Тож наступного разу ми впровадимо деякі організаційні зміни, аби з нами могли покататися якомога більше пасажирів. Будемо вважати цей раз пробним. Тим паче, я впевнена, що чергові виїзди «військового таксі» не забаряться. Швидше за все, наступний автомобіль ми купуватимемо у такий самий спосіб.

Величезну кількість викликів пояснити досить просто: сумувати під час розмов з «народним героєм», гонщицею, парамедиком не доводиться, адже кількість врятованих поранених давно перевалила за п'ять сотень.

КОЛИ «ВІТЕРЕЦЬ» ВИВОЗИЛА З ДЕБАЛЬЦЕВОГО БІЙЦЯ З 80-МА ВІДСОТКАМИ ОБГОРІЛОГО ТІЛА, НА СПІДОМЕТРІ БАЧИЛА 185

— Це тільки за записами в наших журналах. Але ми не все занотовували. Коли вивозили з Піскок чи з Дебальцевого, то в машину сідали по десятеро, а то й більше людей. Зафіксувати усіх фізично не було можливості. За останні два роки ми стикалися з такими пораненнями, яких ніколи не побачиш у звичайному житті. Багато моторошних випадків, але не менше дивовижних спасінь. Ніколи не забуду двох воїнів, які зуміли проповзти під неперервним обстрілом у мороз злітною смугою донецького аеропорту між терміналами і… залишитися серед живих. Усі ангели в той момент були поряд з цими хлопцями. І це лише одна з багатьох історій нашої роботи.

Професійні навички під час ротацій «Вітерця» на фронті ставали Галині в пригоді не один раз. Приміром, коли жінка вивозила з Дебальцевого бійця з 80-ма відсотками обгорілого тіла, на спідометрі бачила цифру 185.

— Траплялося чимало ситуацій, коли я розуміла, що врятувати людину зможе лише диво. Та в мирному Києві розумієш, що є чимало людей, для яких війна вже закінчилась. Є і такі, для кого вона не починалась… Тож «військове таксі» є ще і вкрай важливою соціальною акцією.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«ГОЛОД» ПІЗНАННЯ ОСНОВ ВЕДЕННЯ ВЛАСНОЇ СПРАВИ АТОВЦІ ВТАМОВУВАЛИ У РЕСТОРАНІ

ПРОТЯГОМ ДВОХ ДНІВ ВОНИ НАБУВАЛИ ДОСВІДУ НА ТРЕНІНГУ ВІДОМОГО КИЇВСЬКОГО РЕСТОРАТОРА ДМИТРА БОРИСОВА

Лекція Дмитра Борисова під час тренінгу для ветеранів АТО

Цікавий та неординарний захід для колишніх військовослужбовців-учасників АТО відбувся минулого тижня в мистецько-гастрономічному просторі «Остання барикада», розташованому в центрі столиці — на Майдані Незалежності. Його організував відомий київський ресторатор Дмитро Борисов — власник «Сім'ї ресторанів Діми Борисова», які успішно працюють у Києві, Львові та Одесі. Він розмістив відповідний пост із запрошенням на власній сторінці у мережі Фейсбук.

— Ідея провести тренінг «Як відкрити власну справу, кафе, кав'ярню, ресторан» назріла давно. Адже було велике бажання допомогти нашим хлопцям, які повернулися з війни, скоріше адаптуватися до мирного життя, — говорить Дмитро Борисов. — Разом із волонтером Олексієм Ліпіріді ми вирішили спробувати поділитися з ними знаннями з основ ведення власної справи і обрали для цього саме такий формат.

У столиці подібний тренінг проводився вперше. Бажання стати його учасниками виявили близько тридцяти ветеранів АТО. І ось у визначений час, зручно розташувавшись за столиками у затишній залі «Останньої барикади», вони уважно слухали й старанно занотовували виступ Дмитра Борисова. А ресторатор цікаво й дохідливо розкривав їм теоретичні аспекти та нюанси, пов'язані з відкриттям та веденням ресторанного бізнесу. Він детально зупинявся на помилках, яких нерідко припускаються початківці. Наводячи конкретні приклади зі своєї багаторічної практики, Дмитро давав корисні поради та відверто відповідав на численні запитання присутніх. Окрім здобуття теоретичних знань, учасники тренінгу мали змогу зсередини побачити, як працює ресторан, побувавши на його кухні, за стійкою бару, ознайомитися з організацією сервісного обслуговування. Досвідчені фахівці, які працюють у закладі, із задоволенням ділилися секретами майстерності з хлопцями, які нещодавно повернулися з передової. Кожен учасник заходу також міг поспілкуватися з Дмитром Борисовим тет-а-тет.

Як потім зізнався ресторатор, сам він не чекав, що колишні воїни АТО, які прийдуть на навчання, будуть настільки вмотивованими та «голодними» до нових знань. Це і не дивно, адже переважна більшість із них демобілізувалася лише кілька місяців тому й зараз намагаються облаштувати своє цивільне життя. Проте дехто з хлопців свої перші кроки у бізнесі вже зробив. Приміром, Володимир Шевченко, колишній боєць 95-ї окремої аеромобільної бригади, цього року вже відкрив власну кав'ярню Veterano Coffee. Спілкуючись з амбітним ветераном АТО, розумієш, що його плани на майбутнє сягають набагато далі.

— Разом з однодумцями — Леонідом Остальцевим, Олександром Матяшем та іншими — ми заснували Асоціацію підприємців-учасників АТО, — пояснює Володимир. — Хочемо об'єднати колишніх бійців АТО, у яких вже є свій бізнес, та тих, хто має велике бажання відкрити власну справу, але не знає, з чого почати, щоб разом розвиватися та рухатися далі.

До речі, зусиллями Асоціації відзнято цікаве відео, що спонукає демобілізованих учасників АТО відкинути сумніви і почати «робити те, до чого лежить серце». Власне, історію, про яку йдеться у проморолику, розміщеному в мережі Фейсбук, взято з реального життя. І саме вона спонукала Олександра Матяша після повернення з війни відкрити цех з виробництва чоловічої білизни.

Отже, в світі немає нічого неможливого, і хочеться вірити, що здобуті під час тренінгу знання допоможуть колишнім воякам якомога скоріше адаптуватися до мирного цивільного життя та розпочати власну справу.

А в планах Дмитра Борисова — продовжувати проведення таких тренінгів та долучати до участі в них і членів сімей учасників АТО.

Андрій ЛИСЕНКО

«КОЛИ ПОЧИНАЛИ ВЛАСНУ СПРАВУ,

БУЛИ ЛИШЕ ІДЕЯ ТА «ДЕМБЕЛЬСЬКІ» ГРОШІ В КИШЕНЯХ»

ТРОЄ ДРУЗІВ-УЧАСНИКІВ АТО ВІДКРИЛИ В КИЄВІ ЦЕНТР ПОБУТОВИХ ПОСЛУГ

Боєць батальйону «Донбас» Руслан Кидалов

Після демобілізації шукати щастя у столиці боєць батальйону «Донбас» Руслан Кидалов не планував — уродженець Кіровоградщини мав наміри зайнятися справою на малій батьківщині. Але поки він був в АТО, його виписали з квартири в Кіровограді, де проживав до війни в родичів, бо господарі розраховували таким чином оформити субсидію. Місцеві чиновники зустріли ветерана прохолодно — проблема реєстрації не вирішувалася, з отриманням землі були теж складнощі. Тож з ідеєю в голові та деякими довоєнними заощадженнями і «дембельськими» грошима в кишені він подався до Києва. Там доля звела Руслана з київськими волонтерами, які запропонували йому прописатися в одному зі столичних гуртожитків. Так несподівано для себе він став киянином. У столиці Руслан зустрівся з двома товаришами, з якими він ще під час служби в Маріуполі планував разом розпочати бізнес.

Зустріч із Русланом Кидаловим відбулася біля його офісу. Поблизу входу —табличка «Будинок побуту на Гарматній, 18».

— Спочатку саме так називався наш центр, — говорить Руслан. — Ми втрьох служили в одній роті. Один знається на пошитті взуття, другий до війни займався виготовленням, ремонтом та перетяжкою меблів, я планував продавати запчастини до холодильників і згодом ремонтувати їх (цього року Руслан вступив до коледжу з ремонту та обслуговуванню холодильних установок. — Авт.). Ось у цих сферах і думали працювати.

Гроші на проект Руслан планував отримати в Центрі зайнятості населення за державною програмою розвитку малого бізнесу.

— У Солом'янському центрі зайнятості сказали, що спочатку необхідно півтора місяці ходити на курси, потім представити бізнес-план. І додали: «Але не факт, що в результаті ви отримаєте якісь гроші». Уявіть мої почуття, коли згодом я дізнався, що в Києві на розвиток бізнесу для атовців було виділено 2 млн грн. І ці гроші повернулися до державного бюджету, бо не були освоєні… Але війна привчила розраховувати на власні сили, тому ми взялися за організацію справи самотужки.

Називаючи приміщення, в якому працює Руслан, офісом, я дещо перебільшив. Насправді це підвал без вікон, освітлений люмінесцентними лампами. Від попереднього власника тут досі залишаються стелажі з деяким майном.

— Ідея нашого центру побуту полягала в тому, щоб отримувати гроші за виконання послуг, наприклад, з ремонту побутової техніки, взуття чи електрообладнання, — продовжує Руслан. — Виконавцями мали бути цивільні майстри, такі собі «фрілансери». Та коли почали працювати, цивільні почали комизитися: то погода їм заважає, то район не той, то ще щось… Подивився я на це і подумав: поки хтось лінується заробляти, наші атовці сидять без роботи! Так було прийняте рішення співпрацювати лише з ветеранами АТО. Назва придумалася сама собою: «Центр побутових послуг «АТОшка». Все виглядає дуже просто — є люди, які мають певні навички. Вони можуть перебувати вдома, займатися своїми справами. А коли до нас надходить замовлення, ми зв'язуємося з нашими хлопцями і передаємо їм, де і яку роботу необхідно виконати. Перелік послуг поки що невеликий: продаж запчастин до холодильників, пральних машин та кондиціонерів, ремонт і виготовлення меблів, ремонт і налаштування комп'ютерів, електротехнічні роботи, укладання ламінату та лінолеуму, а також виконання різної чоловічої роботи по дому — замінити замок у дверях, повісити полицю тощо.

«АТОШКА» ВІДКРИТА ДЛЯ ВСІХ, ХТО ДЕМОБІЛІЗУВАВСЯ З ВІЙНИ, МАЄ НАВИЧКИ В БУДЬ-ЯКІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ Й НЕ МОЖЕ ЗНАЙТИ РОБОТУ

«АТОшка» відкрита для всіх, хто демобілізувався з війни, має навички в будь-якій професійній діяльності й не може знайти роботу, або хоче мати якийсь приробіток. Для цього достатньо зайти на сторінку Центру побутових послуг «АТОшка» і знайти необхідні контакти. Єдині вимоги до партнерів — чемність у роботі з клієнтами, охайний і тверезий вигляд, точне і якісне виконання послуг.

Цінова політика у ветеранському центрі послуг досить гнучка, все залежить від клієнта, його статків і соціального статусу. Для учасників бойових дій та волонтерів знижки до 10%. Вдовам і матерям загиблих бійців нескладні послуги надаються безкоштовно.

Ніякої реклами своєму проекту Руслан і його друзі не робили, тільки розмістили інформацію про нього в соцмережі, де за участю волонтерів та блогерів вона була поширена. Несподівано допомогли засоби масової інформації — в суспільстві є інтерес до таких ініціатив учасників АТО.

— Деяким медіа навіть довелося відмовити, бо не сподобалися ті акценти, на яких вони хотіли загострити увагу, — ділиться Руслан. — А що стосується суспільства, то часто нам телефонують замовники, які звернулися до «АТОшки» саме через те, що тут працюють ветерани АТО. Багато людей прагнуть підтримати їх хоча б у такий спосіб. За деякими послугами часто звертаються волонтери: «Ми хочемо, щоб ви таким чином могли заробити якусь копійку».

Витрати Руслана на організацію «АТОшки» поки що не повернулися. Але він не втрачає оптимізму:

— Ніщо не робиться відразу, головне — не опускати руки. Будуть приєднуватися нові хлопці, зростатиме кількість послуг, що надаватимуться. У поєднанні з якістю і системою знижок шанси на успіх досить високі.

У нашому суспільстві є стереотип, що організувати власний бізнес сьогодні майже неможливо — мовляв, практично всі сфери діяльності зайняті, а ще потрібні великі фінансові вливання. Руслан таку думку спростовує і дає пораду ветеранам АТО.

— Якщо ви хочете зайнятися власною справою, а не знаєте, якою, спочатку зверніться до центру зайнятості. Там вам можуть запропонувати навчання або перенавчання за спеціальністю, з якою вам вдасться стати на ноги. Пошукайте в Інтернеті інформацію про професійну підготовку учасників АТО, її достатньо в мережі. Зверніться до волонтерських організацій, вони також можуть дати хорошу пораду. Якщо ж маєте достатньо друзів у соцмережі, просто викладіть свої думки і побажання на власній сторінці. Хтось дасть необхідну підказку. Не треба очікувати, що раптом у ваші двері постукають і запропонують всілякі блага. Способів чесно заробити гроші безліч, все залежить від вашої ініціативи і наполегливості. Головне — займатися тим, що вмієш робити найкраще.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ПРИЙШОВ З АТО — СІДАЙ ЗА ПАРТУ

Нещодавно у Чернігові розпочався тримісячний курс навчання за програмою перепідготовки та підвищення кваліфікації «Професійна підготовка звільнених у запас військовослужбовців Збройних Сил України та інших силових структур, членів їхніх сімей та сприяння їх працевлаштуванню» в межах реалізації проекту «Україна-Норвегія». Нині група слухачів налічує 39 колишніх військовиків та членів їхніх родин і складається переважно з учасників антитерористичної операції.

— Програма курсу вкладається у 500 академічних годин, — розповідає керівник PR-відділу Міжнародного фонду соціальної адаптації Ольга Філіна. — Під час навчання слухачі здобудуть необхідний мінімум знань за програмою «Інтернет-технології в бізнесі та WEB-дизайн». Також з ними працюватимуть фахівці відповідної галузі, які поділяться секретами майбутньої професії та допоможуть досконало опанувати нові знання. А після завершення курсу місцева громадська організація «Чернігів європейський» забезпечить працевлаштування слухачів.

Перший випуск за цією програмою відбувся у Чернігові навесні поточного року. Тоді учасники проекту вивчали основи підприємницької діяльності. В результаті третина з них змогли знайти роботу чи заснувати власний бізнес.

Нинішню програму навчання дещо модернізували. Учасникам проекту пропонують здобути базові знання зі створення власного веб-сайта. За словами викладачів, слухачам доведеться багато і напружено працювати. Та це того варте, адже після випуску вони зможуть заснувати власний IT-бізнес або працювати у великих компаніях і, відповідно, отримувати достойну заробітну плату.

Власний досвід учасникам проекту передаватимуть і професори університету NORD (Норвегія). Завершиться курс перепідготовки наприкінці грудня, після успішного складання заліків, іспитів та захисту випускної роботи. Слухачі отримають свідоцтво державного зразка про підвищення кваліфікації, спільний сертифікат університету Нурланда та Чернігівського національного технологічного університету, а також спільний диплом Міністерства закордонних справ і Міністерства оборони Норвегії.

Григорій МАЗУР

ЯК У РЕГІОНАХ НАДІЛЯЮТЬ

КОРЕСПОНДЕНТИ «НА» ВИВЧАЛИ ПИТАННЯ ЩОДО ВИДІЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО,

Земельні сотки багатьом учасникам АТО доводиться вибивати «з боєм», адже далеко не всі посадовці на місцях дбають про права наших бійців. Рішення про виділення землі, підписи і печатки цілком залежать від чиновників, деякі з яких, на жаль, намагаються використовувати свої повноваження з вигодою для себе. Відомі випадки, коли ветерани війни на Сході України на знак протесту проти бездіяльності окремих посадовців на місцях, добиваючись реалізації своїх прав, перекривали дороги у своїх містах. Хоча останні дані Держгеокадастру досить обнадійливі й свідчать про те, що ситуація з виділенням земельних ділянок учасникам АТО має позитивну тенденцію. Так, за перше півріччя 2016 року атовці отримали 10 164 ділянки загальною площею 12 340 гектарів. Це в 4,5 раза більше, ніж за аналогічний період минулого року.

Офіційно станом на 1 вересня 2016 року Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру надала учасникам бойових дій 82 тисячі дозволів на виготовлення проектів із землеустрою. Іншими словами, ці люди або вже мають право власності на конкретні ділянки землі, або чекають завершення певних процедур до його юридичного закріплення. Якщо зіставити цю цифру із загальною кількістю людей, внесених до Державного реєстру учасників бойових дій (174 тисячі), отримаємо висновок: майже половина з них своє право на землю реалізували. І тут треба додати, що якщо в багатьох регіонах кількість ветеранів АТО, які отримали земельні ділянки, помітно збільшується, то в окремих така статистика не на користь як учасників АТО, так і результатів роботи місцевих чиновників.

МИКОЛАЇВЩИНА. 100 УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ ОТРИМАЮТЬ ЗЕМЛІ ПОБЛИЗУ МОРЯ

Торік голова причорноморської Березанської райдержадміністрації на Миколаївщині Володимир Требуха став ініціатором проекту забезпечення учасників бойових дій земельними ділянками.

— На початку проекту ми посприяли створенню районної спілки учасників АТО на чолі з бійцем 79-ї окремої десантноштурмової бригади Андрієм Лелеком, — розповів він. — За списком районного комісаріату ми зібрали ветеранів АТО й організували відповідну роботу. Вони навіть не возили свої заяви в обласне управління Держгеокадастру — за них це зробили працівники адміністрації. На даний час 19 хлопців уже отримали у власність по 2 гектари землі для ведення особистого сільского господарства. Ще в 40 ветеранів проектна документація на землевідведення перебуває на затвердженні. А головний результат нашої роботи — сто відвойованих ділянок землі під дачі хлопцям на узбережжі Чорного моря.

За сприяння облдержадміністрації районна влада провела моніторинг прибережних земель і виявила велику ділянку, яка була отримана у власність незаконно. У судовому порядку вона зараз вилучена і передається ветеранам АТО. Завдяки цьому 100 учасників бойових дій району отримають по 5 соток землі поблизу моря.

Спілкуючись із цими ветеранами, я озвучив власну ідею: чому б не об'єднатися у кооператив і не знайти інвестора для будівництва бази відпочинку? Тоді ці земельні сотки зможуть приносити прибуток. Упевнений: якщо оголосити конкурс для інвесторів, вони злетяться на ці 50 тисяч квадратних метрів, як бджоли на мед. А якщо розумно поділитися з ними правами власності, можна буде не тільки самим користуватися базою, але й отримувати гарний дохід від курортників.

Думка хлопців навіть збентежила: «Та кому це треба, і хто цим буде займатись? Ми якось самі...» Прикро, правда?

БУЧА. ЧИМАЛО УЧАСНИКІВ АТО ВЖЕ НАСТУПНОГО РОКУ ЗМОЖУТЬ ВІДСВЯТКУВАТИ НОВОСІЛЛЯ

Місцева влада цього міста, що на Київщині, вже виділила 150 учасникам АТО по 7 соток землі.

— Ми висунули свої критерії: земельна ділянка для воїнів має бути в межах міста, придатна під забудову й однакова для всіх. Місцева влада дослухалась. У владних кабінетах міста відповіли: «Місце знайшли, якщо вас влаштовує, починайте роботу», — розповів військовий капелан, голова координаційної ради з питань АТО в місті Бучі Анатолій Кушнірчук.

Тож нині в цьому невеличкому містечку більшість ветеранів війни на Сході України забезпечені земельними ділянками. Хтось планує звести будинки, а хтось просто продав свою землю. Але більшість згуртувалися в такий собі кооператив — для об'єднання земель і подальшої її забудови.

— Комісією, до якої входили виключно воїни АТО, влаштували конкурсний відбір забудовників. Спочатку нам пропонували лише 500 доларів за сотку, хоча в цій місцевості її ринкова ціна становить близько 2 тисяч доларів, — говорить учасник АТО, боєць 25-го батальйону «Київська Русь» Дмитро Кох. — Після жорсткого відбору вирішили зупинитися на найбільш вигідній пропозиції від підприємства «Меліоратор». Цей забудовник запропонував ветеранам АТО замість їхніх 7 соток землі двокімнатне помешкання площею 60 кв. м у новобудові.

На будівлі даного товариства — плакат із написом: «Допомагати Збройним Силам України — обов'язок кожного». Як бачимо, колектив ставиться до цього гасла дуже серйозно. «Меліоратор» допомагає війську з перших днів АТО: здійснили ремонт десятків авто, і досі закуповують тепловізори, біноклі.

— Ми вирішили піти назустріч нашим бійцям і в земельному питанні. Наша пропозиція — за 7 соток землі, виділених їм місцевою владою, — двокімнатна квартира площею 60 кв. м в утеплених дев'ятиповерхових будинках із червоної цегли. Будівлі обладнані лічильниками, газовим та електричним котлом. За комерційною ціною така квартира зазвичай коштує нині близько 35 тисяч доларів, — говорить голова наглядової ради підприємства Василь Яцюк. — Від нас були лише дві умови — приймаємо рішення один раз усі разом, щоб не як «лебідь, рак і щука», як-то кажуть, і рік часу для виконання робіт з моменту отримання всіх дозволів на будівництво.

Перший будинок для учасників АТО забудовник обіцяє здати вже наступного року

Відтак був розроблений план забудови, що враховував побажання всіх учасників проекту. І в грудні минулого року вже освятили фундамент майбутніх осель. Тож перший будинок, а також школу й дорогу планують здати вже наприкінці 2017 року.

До цього проекту, крім воїнів АТО, долучився і 21 воїн-інтернаціоналіст з Бучі. За виділені кожному з них по 4 сотки землі вони наступного року зможуть отримати по однокімнатній квартирі площею до 40 кв. м.

Особлива увага у Бучі родинам загиблих бійців, а їх у цьому маленькому містечку аж 13.

— Місцева влада нас не покинула напризволяще, — говорить Валентина Буяло, дружина загиблого у травні цього року героя Василя Фіцкалинця. — Я нині мешкаю з двома дітьми у квартирі площею 30 кв. м. Отримана земельна ділянка — це добре, але жити там поки що не можна. Тому забудовник знайшов інший вихід спеціально для нас, запропонувавши квартиру площею 86 кв. м, а доки помешкання не побудоване, «Меліоратор» орендуватиме для нас тимчасове житло.

А вдова Миколи Королька Валентина навіть хотіла після загибелі чоловіка повернутися до батьків на Волинь, але місцева влада зробила все, щоб сім'я загиблого героя-бучанця залишилась у його рідному місті.

— Мій чоловік пішов на війну добровольцем, тож коли трапилась біда, я зіткнулася з низкою проблем, зокрема щодо виплати пенсій дітям. Тому, коли мені подзвонили з мерії і запропонували земельну ділянку, навіть здивувалася, що хтось хоче нам допомогти. Це вкотре доводить, що про нас пам'ятають і дбають. Дякую, — каже жінка.

Нині, як розповідають самі бійці, котрі мають після війни загострене почуття справедливості, вони особисто контролюють роботи забудовника, в кожного на руках прямі договори з планування квартири, поверху. Кожен може виїхати на місце будівництва і доторкнутися до стін свого майбутнього помешкання.

Тетяна МОРОЗ

«СОТКИ» УЧАСНИКАМ АТО

А ТАКОЖ НАСКІЛЬКИ ЕФЕКТИВНО ВЕТЕРАНИ ВИКОРИСТОВУЮТЬ ЗДОБУТІ НАДІЛИ

ЗА СПРИЯННЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОДА РАЙОННА ВЛАДА ПРОВЕЛА МОНІТОРИНГ ПРИБЕРЕЖНИХ ЗЕМЕЛЬ І ВИЯВИЛА ВЕЛИКУ ДІЛЯНКУ, ЯКА БУЛА ОТРИМАНА У ВЛАСНІСТЬ НЕЗАКОННО. У СУДОВОМУ ПОРЯДКУ ЇЇ ВИЛУЧИЛИ ТА ПЕРЕДАЮТЬ УЧАСНИКАМ АТО

КИЇВЩИНА. ОЗЕРО АТОВЦІВ ІЗ ЦЕНТРОМ ВІДПОЧИНКУ

Більш позитивний приклад дають ветерани села Іванків Бориспільського району на Київщині. Ось що розповів лідер місцевих ветеранів Ян Мілевський:

— Наше громадське об'єднання налічує 17 осіб. Коли ми звернулися до сільського голови із заявами про виділення нам ділянок на території села під забудову, проблем не було. Ділянки знайшлися, а депутати радо пішли нам назустріч. Однак на будівництво потрібні гроші, й ми вирішили їх заробити через бізнес. Знайшли 25 гектарів на перший погляд ні для чого непридатної болотистої території, продумали інвестиційний проект для її використання. Подали заявку, сільрада навіть зраділа і запевнила: проблем не буде й зараз, наділ дамо. Втім коли на днях пан голова та його оточення дізналися про наш намір створити там штучне озеро з центром відпочинку, їхня позиція змінилася кардинально. Сільський голова раптом «згадав», що сільрада давно затвердила подібний інвестиційний проект і саме під заявлену нами територію...

За словами Яна, сільські атовці не подарують місцевим чиновникам власні ідею та проект. Зараз вони готуються до громадських слухань, проведуть збори мешканців Іванкова, а за потреби — звернуться до суду.

БІЛА ЦЕРКВА. 1200 ДІЛЯНОК ПІД ДАЧНУ ЗАБУДОВУ ПОРЯД ІЗ МІСТОМ

Торік Всеукраїнська Асоціація учасників бойових дій та учасників АТО добилася виділення ветеранам земельного масиву на 1200 ділянок під дачну забудову поряд із Білою Церквою. Власники ділянок зараз об'єднуються у громадську організацію «Патріот-таун», аби розпочати будівництво. Один із членів правління Асоціації — колишній офіцер-розвідник Микола Гніушевич.

— Ми одразу намагалися зорієнтувати людей на розумний підхід до будівництва, — розповідає він в офісі Асоціації у Білій Церкві. — Спочатку знайшли інвестора, який на пайовій підставі погодився збудувати котеджне містечко. Однак унаслідок неорганізованості ветеранів було згаяно час: ціна масиву помітно впала, й інвестор втратив зацікавленість проектом. Потім правління запропонувало упродовж кількох років засівати 150 гектарів придатної землі й за рахунок коштів від продажу врожаю підвести до масиву комунікації. Порозуміння з побратимами так і не знайшли…

За словами Гніушевича, майже кожен клапоть землі у місті й навколо нього дається з «боєм». Нещодавно, наприклад, один із владних органів району за одну добу змінив цільове призначення ділянки у 25 гектарів, щоб вона не дісталась учасникам бойових дій. Це більш ніж показово, бо зазвичай подібна процедура може тягнутися роками.

— На мою думку, камінь спотикання у ситуації використання земель учасниками АТО полягає у тимчасовій відсутності єдності. На фронті брат стояв за брата, і ми перемагали. А зараз кожен занурився у свій побут. Передбачаю, що не менш як половина хлопців продадуть ділянки — і на цьому наживуться ділки…

Віктор ШЕВЧЕНКО

ОДЕЩИНА. ОКРІМ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОГО БУДИНКУ, ЩЕ Й ДИТЯЧИЙ САДОК НА 200 МІСЦЬ

Коли активісти Громадської організації учасників АТО «Рапіра» з міста Чорноморськ переконалися, що наявних у місті вільних земель для індивідуального житлового будівництва обмаль, виникла ідея взамін окремих наділів отримати ділянку для будівництва багатоквартирного житлового будинку, створити будівельний кооператив, спільно і власним коштом звести для себе житло.

Першим етапом реалізації цього проекту став пошук відповідної земельної ділянки. На ідею ветеранів відгукнулася громада села Молодіжне, яке розташоване впритул до Чорноморська. Представники місцевої влади висловили готовність надати під будівництво територію у шість гектарів. Наразі тривають консультації та погодження багатьох питань з депутатами сільської ради, вже найближчим часом планується підписання Меморандуму про наміри щодо виділення землі.

За словами голови ГО «Рапіра» Геннадія Дашка, після підписання документа між активістами та радою буде організовано державно-приватне партнерство на взаємовигідних умовах. Адже ветерани обіцяють, окрім будинку, звести ще й дитячий садок на дві сотні місць та безоплатно передати його громаді села.

— Останні кілька місяців працюємо над проектом високотехнологічного енергоефективного будинку. Тут будуть застосовані теплові насоси, сонячні батареї, сучасні ізоляційні матеріали тощо. Ми ведемо переговори з фінською компанією, у якої вже є розроблена концепція такого житла, — розповів Геннадій Дашко.

У цьому житловому комплексі буде близько п'яти сотень одно-, дво- та трикімнатних квартир площею до вісімдесяти квадратних метрів. За сьогоднішніми цінами кожен квадратний метр житла обійдеться приблизно у п'ять тисяч гривень.

Інша проблема — залучення учасників будівельного кооперативу. Нині в Чорноморську мешкають близько чотирьох сотень військовослужбовців — ветеранів АТО. Звісно, не всі з них погодяться долучитися до цього проекту, взяти на себе додаткові фінансові зобов'язання. Тому активісти ГО «Рапіра» (до складу організації входять близько 120 учасників АТО) планують зацікавити своїм проектом ветеранів Овідіопольського та інших районів області. При цьому розглядаються варіанти, коли, за домовленістю із забудовником, члени кооперативу — учасники АТО зможуть залучатися до роботи над житлом у складі будівельних бригад й отримувати зарплату або грошима, або «квадратними метрами».

Володимир ВІВАТ

ХАРКІВЩИНА. ПРОТЯГОМ 2014–2015 РОКІВ — ПОНАД ТИСЯЧУ ДІЛЯНОК

Близько 7150 учасників АТО зараз проживають на Харківщині. Понад 2400 з них уже отримали земельні ділянки під будівництво житла чи ведення садівництва.

— Дві третини від усіх атовців є колишніми чи діючими військовослужбовцями Збройних Сил України, — розповідає військовий комісар Харківського облвійськкомату полковник Юрій Калгушкін. — Самостійно оббивати пороги державних установ їм важко, та й часу немає. Тому військкомати намагаються допомагати захисникам Вітчизни: пишемо клопотання, готуємо документи тощо. В цьому плані ми тісно співпрацюємо з районними осередками Харківської обласної громадської організації «Спілка ветеранів АТО».

Так, протягом 2014–2015 років на Харківщині за сприяння Спілки було виділено понад 1000 земельних ділянок, що на той час було одним із найкращих показників в Україні. Ділянки під забудову тоді масово виділяли в Ізюмському, Харківському, Вовчанському та Борівському районах.

— У Харкові зареєстровано приблизно 3200 учасників АТО. Як ми не шукали консенсусу з міською радою — вільних соток немає. Тому приходимо до обласної влади і просимо знайти вільні поля у сусідніх районах. Потім ми пропонуємо нашим побратимам декілька варіантів і беремо на себе вирішення технічних питань, — пояснює голова ради ХОГО «Спілка ветеранів АТО» Олександр Сергієв.

До останніх спільних перемог військкоматів та членів ХОГО «Спілка ветеранів АТО» можна віднести виділення наприкінці цього літа 340 земельних ділянок у селищі Малинівка поруч із Чугуєвом, 75 — у селищі Руська Лозова Дергачівського району, 25 — у селищі Бабаї Харківського району.

Серед вдячних «Спілці ветеранів АТО» — мешканець Чугуєва Сергій К. Його призвали до армії за мобілізацією навесні 2014-го. Після звільнення він одразу написав заяву до райдержадміністрації на отримання земельної ділянки.

— Протягом року періодично заходив до чиновників і щоразу чув: «Чекайте». Скаржитися чи записуватися до чиновників вищого рангу якось соромився. Минув лише місяць після відвідування спочатку військкомату, а потім — Спілки, і я отримав 12 соток у Малинівці, — тішиться Сергій К.

Дмитро ГОРБУНОВ

ПОЛТАВЩИНА. ДЛЯ ПОТРЕБ УЧАСНИКІВ АТО ЗАРЕЗЕРВОВАНО БІЛЬШЕ 5 ТИСЯЧ ГЕКТАРІВ

Головне управління Держгеокадастру в Полтавській області протягом серпня поточного року видало 508 наказів про надання дозволу учасникам АТО на розробку технічної документації із землеустрою та землевідведення, 193 із них уже оформлені.

Ці цифри підтверджують, що вирішення земельних питань атовців у регіоні віднесене до пріоритетних і завдяки налагодженій взаємодії органів місцевої влади та громадських організацій динаміка в забезпеченні вищезазначеної категорії пільговиків земельними ділянками на Полтавщині значно зросла.

— Значною мірою цьому сприяє активна співпраця з обласним Центром допомоги учасникам АТО, який вирішує левову частку юридичних, організаційних та інших питань щодо допомоги пільговикам. А ще позитивному вирішенню земельних питань учасників АТО сприяє створення електронного атласу земельних ділянок в області, а також пілотний проект із впровадження геоінформаційної системи, — розповів начальник Головного управління Держгеокадастру у Полтавській області Вадим Чувпило.

Завдяки їй можна отримати повну інформацію про земельні ділянки — площу, форму власності (державна, комунальна, приватна позначені різними кольорами), у випадку земель сільськогосподарського призначення — навіть ефективність використання тих чи інших ділянок.

Загалом з моменту запровадження ініціативи уряду щодо забезпечення учасників антитерористичної операції та сімей загиблих учасників АТО, безпосередньо до територіальних органів Держгеокадастру Полтавщини подали заяви 5104 військових. Із них майже чотири тисячі отримали дозволи на розробку проектів землеустрою на ділянки загальною площею понад шість з половиною тисяч гектарів. Повністю завершили процедуру оформлення землі у власність 367 учасників бойових дій.

Землевпорядники області зарезервували для потреб учасників АТО більше 5 тисяч гектарів земель. Військові можуть ознайомитись із вільними ділянками у відкритому доступі на інтернет-сайті Головного управління Держгеокадастру у Полтавській області.

Володимир ЛАЗАРЄВ

ПІЛЬГИ УЧАСНИКІВ АТО НЕ МАЮТЬ БУТИ ПОСЛУГАМИ НЕНАЛЕЖНОЇ ЯКОСТІ

ПИТАННЯ РЕФОРМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕТЕРАНІВ АТО СТАЄ ДЕДАЛІ АКТУАЛЬНІШЕ

Щорічно держава виділяє на програми підтримки ветеранів та інвалідів АТО сотні мільйонів гривень. Загалом законодавство передбачає для кожного ветеранського статусу більше 25 окремих соціальних пільг, 17 з яких забезпечуються прямими щомісячними видатками з державного бюджету. Утім чимало ветеранів та членів їхніх сімей висловлюють невдоволення рівнем підтримки від держави — частину пільг не вдається реалізувати через складні адміністративні процедури та забюрократизованість органів державної влади, на частину пільг не передбачені бюджетні кошти (на проведення ремонту житла), для окремих відсутній порядок їхньої реалізації (право на довгострокові безвідсоткові позики на будівництво). А ті пільги, які все ж надаються, нерідко виявляються послугами неналежної якості (психологічна реабілітація, санаторно-курортне лікування)

Голова громадської організації «Юридична сотня» Леся Василенко вважає, що система соціальної підтримки ветеранів АТО повинна базуватися на інших принципах.

Голова громадської організації «Юридична сотня» Леся Василенко

— Нинішню систему соціального захисту ветеранів значною мірою становлять пільги. Але їхня кількість, яку зобов'язується надати ветеранам держава, є непідйомною для економіки України. В результаті частина цих пільг існує лише формально. Така система принижує сам статус ветерана, накопичує негативне ставлення до органів влади та водночас спустошує державний бюджет, — говорить вона.

— Пані Лесю, які зміни ви вважаєте потрібними в цій системі?

— Я пропоную змінити саму концепцію системи соціального забезпечення ветеранів війни. Державна підтримка ветеранів потрібна для того, щоб забезпечити людям, які пожертвували роки свого життя заради захисту України, рівні умови щодо самозабезпечення порівняно з населенням, яке не брало участі у бойових діях. Особливо в перший рік після повернення ветеранів, коли людина звикає жити в нових умовах і в новому статусі. В переважній більшості видатки на підтримку ветеранів АТО будуть найбільшими протягом перших 12 місяців після звільнення зі Збройних Сил чи інших силових структур. В результаті наданої підтримки людина має стати спроможною до самозабезпечення та мінімально покладатися на блага та послуги, гарантовані державою.

Підтримка повинна надаватися в залежності від потреб кожного ветерана і з урахуванням особливостей його служби, психологічного, матеріального та соціального стану. Військовослужбовці з одного підрозділу можуть мати зовсім різні потреби і умови в цивільному житті. Тому допомогу потрібно надавати тим, хто її дійсно потребує, а не тим, які мають змогу самостійно утримувати себе та сім'ю, але використовують пільги тільки тому, що вони є.

Забезпечити адресність повинен єдиний реєстр ветеранів АТО, який має вестися згідно з вимогами законодавства.

Важливо мати такий реєстр, який включав би повну інформацію про кожну окрему особу: актуальні контактні дані, дані про членів сім'ї, про стан здоров'я, поранення, виплати, які вже були отримані від держави тощо. Дані з нього мають бути селективно доступні центральним органам влади, які відповідають за надання ветеранам відповідних пільг. Єдиний реєстр ветеранів АТО слід інтегрувати з іншими реєстрами у країні, наприклад, з реєстрами прав власності на рухоме та нерухоме майно, з медичними реєстрами тощо. Безумовно, це вимагає наявності електронних реєстрів і в інших центральних органах влади, інакше ветерани АТО й надалі отримуватимуть пільги та виплати на підставі паперових посвідчень.

Повернувшись з війни, особа повинна мати змогу самостійно забезпечувати собі та своїй сім'ї адекватний рівень життя, не потребуючи при цьому додаткової допомоги від держави та залишаючись незалежною від системи пільгового забезпечення. У цьому контексті важливо приділити увагу працевлаштуванню та зайнятості ветеранів.

Наявні в державі програми професійної адаптації є досить лімітованими за можливостями та не завжди доступні. Тому ветерани переважно покладаються на волонтерські проекти щодо працевлаштування, відкриття власної справи тощо.

«НЕОБХІДНО ПРИПИНИТИ ПРАКТИКУ НЕРЕАЛЬНИХ ОБІЦЯНОК БЕЗКОШТОВНОЇ РОЗДАЧІ ЖИТЛА, ЗАМІСТЬ НЕЇ МАЄ ПРАЦЮВАТИ СИСТЕМА ДОСТУПНОГО ЖИТЛА»

Згідно з чинним законодавством ветерани АТО звільняються від низки адміністративних зборів (судові, нотаріальні тощо). Проте положення законів не передбачають можливості податкових канікул для ветеранів, які відкривають власні підприємства, створюють робочі місця для інших ветеранів.

— А що робити з проблемою житла для атовців?

— Необхідно припинити практику нереальних обіцянок безкоштовної роздачі житла, замість неї має працювати система доступного житла, основою якої повинні стати вигідні кредити, гарантом яких виступатиме держава. А безоплатне житло повинно зберігатися лише для сімей загиблих, які залишились без нього, та для інвалідів війни, що втратили кінцівки. Ці програми повинні діяти насамперед на рівні місцевих громад, інакше ми не зупинимо зростання черги на житло з десятків тисяч пільговиків, які помирають, не дочекавшись його надання.

— Залишається ще низка пільг: пільговий проїзд, знижки на комунальні платежі, встановлення стаціонарних телефонів та знижки на абонентську плату, знижки на паливо для будинків без центрального опалення. Як бути з ними?

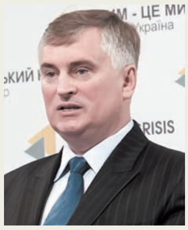
— Це пільги, які найчастіше використовуються ветеранами. Проте саме щодо порушень при наданні цих пільг надходить найбільша кількість скарг. Під час їхнього розгляду неодноразово випливали справи з корупційною складовою в діях постачальників послуг транспорту та комунального обслуговування.

Доцільно було б розглянути можливість надання грошової компенсації в обмін на такі права. Щомісячна компенсація в розмірі від 500 до 1000 грн, на мою думку, була б достатньою для забезпечення потреб на транспорт, паливо для будинків без опалення. Щодо пільг на комунальні платежі, то нагадаю, що кожен громадянин України має право оформити субсидію.

Реформа соціального забезпечення ветеранів АТО є особливо актуальною, оскільки з кожним днем продовження антитерористичної операції кількість ветеранів зростає. Відчуття несправедливості та підвищення суспільної напруги мають тенденцію переростати в соціальні конфлікти. Варто наголосити, що ветерани АТО переважно є представниками працездатного чоловічого населення, які за інших обставин сприяли б економічному розвитку держави та могли б повноцінно утримувати себе та свої родини.

Роман ТУРОВЕЦЬ

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

— Запропоновані зміни в системі пільг для учасників АТО загалом мають певну слушність. Але треба розуміти, що їхнє запровадження можливе тільки після кардинальних змін законодавчої, податкової та банківської систем, реформування ринку житла, а це, на жаль, питання не сьогоднішнього і навіть не завтрашнього дня. До того ж, на мою думку, реалізація цих ініціатив не зменшить навантаження на державний бюджет, — зазначив начальник відділу соціальної політики Департаменту військової освіти, науки, соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України Сергій Кучеренко. — Ще зазначу, що в Міністерстві оборони не розглядають систему пільг для учасників бойових дій окремо від решти військовослужбовців. Адже наше завдання — створити умови, за яких громадяни України будуть добровільно вступати на військову службу за контрактом і продовжуватимуть її до максимально можливих термінів. Тому ми зараз працюємо над тим, щоб повернути військовим ті пільги, які були свого часу припинені.

Що стосується пільг для учасників бойових дій, то в більшості розвинутих країн, наприклад, акцент робиться на суттєвому підвищенні грошових виплат саме під час перебування в зоні бойових дій, а не на розширенні пільг після повернення з війни. Можливо, нам треба ретельніше придивитися саме до такої системи. А взагалі, на мою думку, найкращою системою пільг буде встановлення такого рівня грошового забезпечення військовослужбовців, коли б вони могли протягом служби заробити і на квартиру, і на гарний відпочинок, і на достойну пенсію.

МІНСОЦПОЛІТИКИ ІНІЦІЮЄ МОНЕТИЗАЦІЮ ПІЛЬГ

Міністерством соціальної політики розроблено законопроект про монетизацію пільг, повідомив міністр соціальної політики Андрій Рева.

— Після затвердження Кабінетом Міністрів, його буде подано на розгляд Верховної Ради. Ми сподіваємося, до кінця року, — сказав Андрій Рева.

Як пояснив міністр, в Україні з радянських часів залишилося безліч пільг для різних верств населення. Однак скористатися ними можуть не всі. Наприклад, пільговий проїзд у міському транспорті не має особливого значення для мешканців сіл, які таке право мають нарівні з міськими жителями. Також є проблема з фінансуванням пільг. Часто в бюджеті не вистачає грошей для того, щоб компенсувати витрати компаній на обслуговування пільговиків. Тому, за словами Реви, уряд має намір запровадити монетизацію пільг після їхньої повної систематизації. Йдеться про те, що кожен пільговик отримуватиме гроші замість пільги і зможе їх витрачати на власний розсуд.

— Стовідсотково ми пільги не забезпечимо, як би ми того не хотіли, враховуючи фінансові можливості держави, але кожен пільговик отримає ту частину фінансової компенсації, на яку він має право, але отримує чи ні, залежить від того, де він проживає, — додав міністр.

Держава гарантує соціальний захист всім учасникам АТО та членам їх сімей

ЗАПИТУВАЛИ? ВІДПОВІДАЄМО

Через війну на Донбасі вже пройшли десятки тисяч військовослужбовців. Хлопці по праву заслужили обіцяні їм соціальні пільги та гарантії. Але звернення багатьох воїнів свідчать про те, що не всі можуть скористатися ними повною мірою. Відстояти свої права часом буває вкрай важко. Тому у поміч нашим воїнам та членам їх сімей — правова допомога фахівців

Микола М., учасник АТО, м. Тернопіль:

— Підкажіть, чи поширюються пільги військовослужбовців, пов'язані з виплатою кредитів, на членів їхніх сімей? Чи скасовуються проценти за виплатою, наприклад, іпотечного кредиту, якщо останній був оформлений на одного із членів сім'ї військовослужбовця?

— Однозначну відповідь на це запитання можна знайти у Законі України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Згідно з п. 15 ст. 14 цього закону «військовослужбовцям з початку і до закінчення особливого періоду, а резервістам та військовозобов'язаним — з моменту призову під час мобілізації і до закінчення особливого періоду штрафні санкції, пеня за невиконання зобов'язань перед підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, у тому числі банками, та фізичними особами, а також проценти за користування кредитом не нараховуються».

У даній нормі визначено коло осіб, що є суб'єктами, на яких вона поширюється, і члени сімей військовослужбовців до нього не належать. Отже, у випадку, коли кредитні зобов'язання покладені на членів сімей військовослужбовців, пільги не застосовуються.

Олег Д., учасник АТО, м. Київ:

— Неодноразово в маршрутках мені відмовляли в безкоштовному проїзді. У громадському транспорті став свідком, коли бійця, котрий на милицях ледь втиснувся у маршрутку, не хотіли безоплатно везти. Кондукторка весь час бубоніла про «нахлібників», а водій вимагав оплатити проїзд: мовляв, вільних місць для пільговиків у салоні немає. Зрештою хлопець віддав йому п'ять гривень. Утім знахабнілий водій не дав учаснику бойових дій квитка... Підкажіть, яким чином можна покарати водія за порушення права пільговика?

— Згідно із ч. 2 ст. 37 Закону України «Про автомобільний транспорт», «автомобільному перевізнику, який здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, забороняється відмовлятися від пільгового перевезення, крім випадків, передбачених законом». На підставі пункту 10 частини 145 «Правил надання послуг з перевезення автомобільним транспортом «перевізник зобов'язаний здійснювати перевезення пасажирів з квитками і тих, кому згідно із законодавством надано пільги щодо плати за проїзд».

Якщо ви хочете, щоб водій, котрий порушив ваше право, поніс покарання за свої дії, то необхідно написати скаргу. В ній слід зафіксувати, на якому маршруті й о котрій годині це сталося та номерний знак транспортного засобу. Також обов'язково потрібно мати кількох свідків, тому краще взяти контакти та записати імена і прізвища хоча б двох людей, які були свідками конфлікту.

Скарга направляється до Департаменту транспорту і зв'язку вашої міської ради, оскільки саме міськрада з кожною фірмою-перевізником укладає договір, де зазначає умови перевезення, тарифи тощо. У такій скарзі можна висунути, зокрема, такі вимоги: перевірити умови дотримання договору перевізником або ж зобов'язати його (а саме організацію, яка має ліцензію на відповідний маршрут) вжити заходів щодо конкретного водія, який порушив ваше право.

Також можна написати скаргу до інспекції з питань захисту прав споживачів про те, що послуги на перевезення не є якісними, адже водій неввічливо та нахабно ставиться до пасажира.

Є й інший варіант — у разі порушення перевізником ваших прав просто з автобуса чи маршрутки викликайте поліцію за номером 102. Відмова у пільговому перевезенні є незаконною, адже закон не містить норми про обмеження кількості місць для перевезення пільгових категорій пасажирів.

Оксана В., дружина учасника АТО, м. Миколаїв:

— Звернулася до аптеки за ліками для чоловіка, але з'ясувалося, що маю за них платити. Які умови отримання безкоштовних ліків для учасників АТО і при яких захворюваннях?

— Право учасника АТО на безкоштовні ліки закріплено рішенням Кабінету Міністрів. Однак межі реалізації цього права досить вузькі. Отримати можна тільки медпрепарат зі списку, до якого входить понад 700 найменувань, і лише у випадку, якщо захисник Вітчизни має одну з недуг, зазначених в іншій постанові Кабінету Міністрів України від 17 серпня 1998 року № 1303 «Про впорядкування безоплатного та пільгового відпуску лікарських засобів за рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування окремих груп населення та за певними категоріями захворювань». До них належать онкологічні і гематологічні захворювання, діабет, ревматизм та деякі інші.

Безкоштовні медикаменти надаються учасникам АТО у визначених аптеках за зазначеним вище переліком за спеціальними рецептами, виписаними в лікувально-профілактичному закладі за місцем проживання. Медикаменти, не передбачені цим переліком, доведеться купувати самим. Хоча інколи в лікарнях медики намагаються компенсувати вартість ліків за рахунок благодійних внесків.

Усі поліклініки підписують угоди про співпрацю з аптеками, в яких учасники АТО можуть отримувати безкоштовні ліки за рецептом. Перелік адрес таких аптек має бути у лікаря та в реєстратурі поліклініки. Важливо також пам'ятати, що в лікарнях бійців АТО обслуговують за наявності довідки, а от ліки надають лише за посвідченням учасника бойових дій.

Ірина М., дружина учасника АТО, м. Тернопіль:

— Я дружина учасника АТО, наразі він ще там, а в нас на підприємстві скорочення штату, мене попередили про звільнення. Чи мають право вони мене звільнити, чи я маю перевагу як дружина учасника АТО? Якими нормами закону мені керуватися?

— Роботодавець має право звільнити вас у випадку скорочення штату в порядку, визначеному законодавством. На жаль, чинним законодавством — ні нормами Кодексу законів про працю України, ні нормами Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» — не передбачені пільги і переваги членам сімей військовослужбовців у випадку звільнення з роботи за скороченням штату.

Марія С., дружина учасника АТО, м. Полтава:

— У мене син навчається в Полтаві й має полтавську реєстрацію на час навчання. Він є членом сім'ї загиблого в АТО. Отримав посвідчення за місцем реєстрації. Чи має він право на позачергове отримання житла як член сім'ї загиблого? На даний час він зареєстрований в одному з гуртожитків. Власного житла не мав. Куди йому звернутися?

— Пільги для сім'ї загиблих можуть визначатися одночасно кількома законами. Наприклад, якщо загибла особа була військовослужбовцем, то певні пільги визначаються законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Якщо виникають колізії між законами, особа може за власним бажанням обрати, положеннями якого з них користуватися для отримання пільги. Крім того, додаткові або підвищені пільги можуть бути передбачені актами місцевих органів влади.

Відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», члени сім'ї загиблого в АТО мають право на позачергове забезпечення жилою площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов, зокрема за рахунок житлової площі, що передається міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, підприємствами та організаціями в розпорядження місцевих рад та державних адміністрацій. Особи, зазначені в цій статті, забезпечуються житловою площею протягом двох років з дня взяття на квартирний облік. Особи, які проживають у гуртожитках, належать до однієї з категорій «осіб, що потребують поліпшення житлових умов».

Органи виконавчої влади, виконавчі комітети місцевих рад також зобов'язані надавати допомогу сім'ям загиблих у будівництві індивідуальних житлових будинків. Земельні ділянки для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва відводяться зазначеним особам у першочерговому порядку.

Підготувала Тетяна МОРОЗ

Під час співбесіди потенційним кандидатам надається вся необхідна та об´єктивна інформація щодо проходження служби на кораблях, у підрозділах військ берегової оборони, у частинах спеціального призначення

ЯК ВЕРБУЮТЬ КОНТРАКТНИКІВ НА ФЛОТ

ЗА ПІВТОРА МІСЯЦЯ ТІЛЬКИ В ОДЕСІ БУЛО НАБРАНО НА СЛУЖБУ ДО ВМС МАЙЖЕ 200 ОСІБ

З моменту відкриття вербувальні центри національних Військово-Морських Сил стали своєрідним полігоном для відпрацювання технологій роботи з кандидатами на військову службу в лавах флоту під час укладання контрактів, їхнього попереднього вивчення, надання рекомендацій для вибору конкретного місця служби та супроводження реалізації їхнього рішення безпосередньо до укладання контракту. До того ж у роботі одеського, миколаївського та бердянського вербувальних центрів українські військові моряки запозичили багато корисного в наших партнерів із країн-членів НАТО.

Ідея створення вербувальних центрів ВМС лежить у площині попередніх напрацювань робочих груп представників ВМС ЗС України та ВМС ЗС США у Європі стосовно пропозицій та практичних рекомендацій з питань підбору особового складу щодо впровадження кадрового маркетингу, рекрутингу та утримання на військовій службі у підрозділах національного військового флоту.

— Це новий підхід до комплектування на посади офіцерського, старшинського (сержантського) й рядового складу вмотивованими, фізично загартованими та психологічно стійкими кандидатами на військову службу, які готові захищати Україну та своїми знаннями, вміннями і навичками будуть приносити користь державі. Це ще один шлях до створення професійних і боєздатних Військово-Морських Сил. На стадії першої зустрічі, співбесіди ми надаємо кандидату всю необхідну та об'єктивну інформацію про те, де він служитиме і якими будуть умови проходження ним служби, наприклад, на кораблях, в підрозділах військ берегової оборони, у частинах спеціального призначення. Крім того, в нашій роботі ми акцентуємо увагу на використанні елементів професійно-психологічного відбору майбутніх військовослужбовців та тісно взаємодіємо з представниками військових частин ВМС, — розповідає начальник вербувального центру ВМС ЗС України (м. Одеса) капітан 3 рангу Олександр Бистров.

За словами офіцера, комплектування військовослужбовцями служби за контрактом і залишення на службі тих, хто вже пройшов відповідну професійну підготовку та має досвід участі в бойових діях на Сході України, є одним із пріоритетних завдань вербувальних центрів Військово-Морських Сил.

Сфера діяльності таких центрів не обмежується Одеською, Миколаївською та Запорізькою областями, адже вербувальники ВМС або ті фахівці, які займаються рекрутингом, тісно співпрацюють з представниками обласних та районних військових комісаріатів з інших регіонів України. Вони проводять широку інформаційно-роз'яснювальну роботу та агітують громадян на службу за контрактом, охоплюючи західні, північні й центральні області держави.

ЗАЛИШЕННЯ НА СЛУЖБІ ТИХ, ХТО МАЄ ДОСВІД УЧАСТІ В БОЙОВИХ ДІЯХ, Є ОДНИМ ІЗ ПРІОРИТЕТНИХ ЗАВДАНЬ ВЕРБУВАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ ВМС

Також представникам вербувальних центрів запропоновано брати участь у заходах регіональних служб зайнятості, пов'язаних з формуванням активної поведінки безробітних на ринку праці, ярмарках вакансій і професій, інформаційних зустрічах, семінарах тощо.

— Перші результати діяльності новостворених закладів, а це 199 осіб (1,5 місяця роботи закладу) в Одесі та 31 особа в Миколаєві (нещодавно відкритий), дозволяють не тільки з упевненістю дивитися вперед у питаннях якісного проведення роботи щодо укомплектування вакантних посад у військових частинах, але й значно допомагають у вирішенні питань стосовно збереження бойового потенціалу кораблів та берегових частин Військово-Морських Сил, — зауважує капітан 3 рангу Олександр Бистров.

Мешканка Одеси, потенційний кандидат на військову службу за контрактом Анжеліка Іванова дізналася про роботу вербувального центру від своїх знайомих, які вже пов'язали своє життя з флотом та підписали контракт.

— Я патріотка і дуже люблю Україну! Сьогодні, напевно, справедливим буде твердження, що жінки створені не тільки для того, щоб дарувати світу життя і радість. Російська агресія на Сході України, анексія Криму наповнили ці слова особливим значенням, адже поруч із чоловіками жінки гідно відстоюють українську землю, боронять мир і спокій рідних та близьких. Тому я прийшла у вербувальний центр. Мрію якнайшвидше одягнути флотський однострій та стати до строю, — зазначає Анжеліка Іванова.

Ті, хто бажають поєднати своє життя з військовим флотом, запрошуються на службу за контрактом на кораблях, у морській піхоті, береговій артилерії і морській авіації на посади моториста, електрика, комендора, сигнальника, рульового, марсового, гранатометника, стрільця, номера обслуги, водія, механіка-водія, авіаційного техніка і авіаційного механіка, хіміка, сапера, командира гармати, стрільця-зенітника, водолаза, радіометриста тощо.

Віталій ПАНЧИШИН

ЦЬОГОРІЧ 850 СТРОКОВИКІВ ІЗ ЧАСТИН ПОВІТРЯНИХ СИЛ УКЛАЛИ КОНТРАКТ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ

З початку жовтня у Збройних Силах України розпочнеться планове звільнення в запас військовослужбовців строкової служби. Зокрема, як повідомили представники Генерального штабу Збройних Сил України, з 4 жовтня по 29 листопада 2016 року будуть звільнені в запас військовослужбовці строкової служби, яким у календарному обчисленні встановлено строк військової служби до 18 місяців. А ті військовослужбовці, які на час призову на строкову військову службу мали вищу освіту, звільнятимуться в запас з 1 по 17 листопада 2016 року, бо в календарному обчисленні їм встановлено строк військової служби до 12 місяців.

— У жовтні-листопаді готуються до звільнення в запас більше 2300 військовослужбовців Повітряних Сил, — говорить начальник відділу супроводження підготовки та комплектування рядового та сержантського складу управління особового складу штабу командування Повітряних Сил ЗС України полковник Богдан Бондар. — Серед них — понад 220 осіб, котрі до призову на військову службу мали вищу освіту. До речі, щодня наші солдати-строковики виявляють бажання залишитись у війську на професійній основі й укладають відповідний контракт.

За словами начальника відділення кадрового центру управління персоналу командування ПС ЗС України полковника Олександра Горбатюка, тільки за цей рік командири частин ПС ЗС України уклали контракт із майже 850 військовослужбовцями строкової служби. Тобто в середньому у Повітряних Силах щодня контракт зі Збройними Силами підписують 4–5 строковиків. І ця тенденція має ознаки стабільності.

Віктор ГЕДЗ

НА ЗАСАДАХ «ЄДИНОГО ВІКНА» У ТЕРНОПОЛІ ПОЧАВ ДІЯТИ ЦЕНТР ПІДТРИМКИ ПРОФЕСІЙНОЇ АРМІЇ

Центр підтримки контрактної армії почав діяти у Тернополі на засадах «єдиного вікна». Постійно тут чергуватиме працівник військкомату, почергово — представники артилерійської бригади та частин інших військових формувань області, фахівці профільних управлінь облдержадміністрації. Послуги надаватимуть і військовим, і їхнім рідним.

Головне завдання центру — популяризація контрактної служби в армії: тут нададуть вичерпну інформацію про вакансії, оплату праці, можливі варіанти подальшої дислокації, допоможуть зібрати відповідний пакет документів. У центрі чергуватимуть фахівці, які допомагатимуть військовим зокрема у питаннях соціального захисту: покращення житлових умов, можливість проходження лікування та реабілітації, оформлення земельних ділянок, пільг для дітей. Демобілізованим підкажуть, де пройти перекваліфікацію й допоможуть із працевлаштуванням. Ця структура діятиме як лекційно-тренінговий майданчик.

Планується, що такі рекрутингові центри незабаром створять у всіх районах області, щоб потенційний майбутній контрактник міг сюди звернутися, отримати відповіді на всі запитання, що його турбуватимуть.

До речі, на Тернопільщині ухвалили програму підтримки майбутніх військовослужбовців-контрактників. Тим, хто уклав контракт на службу в армії, виплачують 10 тисяч гривень матеріальної допомоги. Найближчим часом це починання поширять на всі райони області. Виходитиме влада Тернопілля й до парламентаріїв з ініціативою вдосконалити відповідне законодавство, щоб дозволити продовження служби за контрактом військовослужбовцям, які зазнали поранення чи стали неповносправними під час бойових дій.

Інф. «НА»

ЩО ХОВАЄТЬСЯ ЗА ВИВІСКАМИ ДЕЯКИХ САНАТОРІЇВ,

АБО ПРО ТЕ, ЩО НЕ ЗАВЖДИ ВАРТО ВІРИТИ ТЕКСТУ РЕКЛАМНОЇ БРОШУРИ САНАТОРІЮ

Упродовж 2015–2016 років недобросовісні бізнесмени привласнили понад 12 мільйонів гривень, виділених державою на психологічну реабілітацію військовослужбовців — учасників антитерористичної операції. Про це у липні поточного року повідомив прес-центр СБУ.

Правоохоронці встановили, що комерційні структури з трьох регіонів України подавали заздалегідь неправдиві дані для участі в конкурсних торгах, які проводила Державна служба у справах ветеранів війни та учасників АТО. Підприємці, які перемагали у конкурсах, свідомо приховували інформацію про відсутність у них відповідних спеціалістів-психологів та умов для реабілітації бійців у санаторно-курортних закладах. У деяких випадках учасникам АТО пропонували гроші, щоб вони взагалі не залишалися на лікування.

У 2015 році з держбюджету на психологічну реабілітацію постраждалих учасників антитерористичної операції було виділено майже 50 млн грн.

НАПРИКІНЦІ МИНУЛОГО РОКУ В КУРОРТНОМУ МІСТІ ТРУСКАВЦІ, ЩО НА ЛЬВІВЩИНІ, РОЗГОРІВСЯ СКАНДАЛ. ОДИН ІЗ ТАМТЕШНІХ САНАТОРНИХ КОМПЛЕКСІВ, ВИГРАВШИ ТЕНДЕР НА ПСИХОЛОГІЧНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ОТРИМАВШИ НАЙБІЛЬШИЙ ПІДРЯД НА СУМУ 7,16 МЛН ГРН, НЕ ЗМІГ ДАТИ СОБІ РАДУ

Наприкінці минулого року в курортному місті Трускавці, що на Львівщині, розгорівся скандал. Один із тамтешніх санаторних комплексів, вигравши зазначений вище тендер та отримавши найбільший підряд на суму 7,16 млн грн, не зміг дати собі раду. За даними держслужби, ці кошти мали бути витрачені на психологічну реабілітацію 1250 бійців АТО у період з 7 по 31 грудня. На папері пропонувалося двотижневе оздоровлення у санаторії, яке передбачало консультації лікарів, відвідування спортивного комплексу, басейнів, вживання мінеральних вод, екскурсії тощо. Бійці також мали можливість приїхати туди з дружинами, але тоді термін перебування скорочувався до семи днів.

Для учасників АТО було відведено один із корпусів місткістю 175 номерів. Але щось пішло не так... За інформацією з соціальних мереж, уже на другий тиждень біля адміністрації санаторію щодня утворювалася черга з десятків людей. Місця у відведеному корпусі скінчилися — і воїнів почали розселяти буквально по всьому Трускавцю. Про сервіс і надання відповідних курсів реабілітації вже не йшлося.

Повідомлення з соціальних мереж: «...У номер заселяють більше людей, ніж кількість, на яку він розрахований. Кімнату, призначену для двох, надають трьом, а у ту, що розрахована на трьох, заселяють п'ятьох. Про яку реабілітацію може йти мова? Лише незручності та дискомфорт, це зовсім не те, що нам обіцяли. Ми знаємо, що держава виділила кошти на нашу реабілітацію...»

Власне, цей випадок засвідчив відсутність перевіреної дієвої системи щодо відновлення психологічної рівноваги учасників АТО.

Чимало санаторно-курортних установ різного штибу взялися хутко перепрофільовуватися та пропонувати лише на папері послуги з реабілітації бійців АТО. Вони забули про одну з головних заповідей медичної етики: primum non nocere — передусім не спричини хворому шкоди. Нашкодили, та ще й суттєво...

Водночас в Україні є чимало лікувальних установ з хорошою репутацією, які вже довгі роки ефективно займаються оздоровленням громадян ледь не з усього світу. Серед них, зокрема, Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» МО України, який не брав участі у тому тендері. Чому? Бо конкуренти одного з найпотужніших санаторно-лікувальних закладів оборонного відомства свідомо різко занизили цінові пропозиції, наперед знаючи, що не зможуть повною мірою виконати усі умови замовника з реабілітації бійців АТО.

Судіть самі — проживання в стандартному номері на два місця з усіма вигодами коштує від 345 гривень на день. Як розповів начальник центру полковник Василь Вовчанський, це межа, яку державне підприємство не має права переступати:

— У вартість санаторно-курортної путівки включено діагностику та лікування згідно з основним захворюванням, харчування та проживання. Це лабораторні дослідження за профілем Центру (клінічні та біохімічні); дуоденальне зондування; ендоскопічні дослідження стравоходу, шлунку тощо. Звісно, це і кваліфіковані консультації лікаря функціональної діагностики, невропатолога, фізіотерапевта, гінеколога, рефлексотерапевта, рентгенолога, стоматолога, лікаря ЛФК та інших.

Один з учасників реабілітаційного курсу — військовослужбовець 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади ЗС України Юрій Кушнір, який майже рік виконував завдання за призначенням у зоні АТО. Під час боїв у селищі Піски, що на Донеччині, він пошкодив ногу внаслідок вибуху міни.

— Я п'ять місяців лікувався у Львівському військовому госпіталі, а зараз проходжу реабілітацію тут. Рубець поволі затягується. Лазером лікують... У мене нерв перебитий. Відновлюю чутливість ноги — вона не працює нижче коліна, — пояснює боєць.

Військовий ремонтник 50-го окремого ремонтно-відновлювального батальйону Володимир розповів про те, що після повернення із району АТО відчув дискомфорт у черевній порожнині, тож був змушений звернутися до лікарів.

— Спочатку пройшов курс лікування в Житомирському військовому госпіталі, а вже потім запропонували оздоровитися тут. Відчуваю покращення, проходжу водні процедури: підводний душ-масаж, ванни, — розповідає Володимир.

Загалом пацієнтам Центру надається широкий спектр лікувальних процедур: лікування мінеральними водами «Нафтуся», «Марія», «Софія»; фізіотерапевтичні процедури (гальванізація, статичний душ, світлолікування, лазеротерапія, магнітотерапія, ультразвукова терапія); хвойні, мінеральні ванни; оздоровчий гідролазерний, висхідний душ; циркулярний душ; ароматерапія; мікроклізми; зрошення кишечника; озокеритові аплікації; сеанси емоційного розвантаження та електросну; класичний масаж; цистоскопія; електростимуляція передміхурової залози; уретроскопія; надання невідкладної стоматологічної допомоги (екстракція зубів); пломбування вітчизняними матеріалами; лікувальна гімнастика, механотерапія, заняття на профілакторі Євмінова.

Рік тому відвідувачам почали пропонувати незвичну процедуру для зняття психічних та психологічних розладів. Разом із методикою психологічної реабілітації, яку проводить штатний психолог, працює будинок апітерапії, де пацієнти можуть пройти спеціальні протистресові сеанси, які тривають близько двох годин. Простими словами — це сон на бджолиних вуликах.

Пацієнтам Центру «Трускавецький» МО України надається широкий спектр лікувальних процедур

З ПОЧАТКУ РОКУ В ЦЕНТРІ «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ» МО УКРАЇНИ ОЗДОРОВИЛИСЯ 4710 ОСІБ. ІЗ НИХ 3399 — ЗА ПІЛЬГОВИМИ КАТЕГОРІЯМИ. БЕЗКОШТОВНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ НАДАНО 165 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ — УЧАСНИКАМ АТО

Як пояснив апітерапевт Михайло Грицик, у апібудинку обладнано два лежаки, під кожним з яких розміщено п'ять вуликів. Бджоли своїм гудінням створюють специфічні вібрації, які чинять заспокійливий ефект.

— Кожна бджолина сім'я, окрім вібрації, створює навколо унікальне біополе, яке позитивно впливає на біоенергетику людини. Здавна відомо, що організм починає руйнуватися саме з біополя, а вже потім приходять хвороби та тілесні ушкодження. Стреси дірявлять біополе, а наші бджілки-трудівниці здатні відновити цілісність тонкого зв'язку людини з навколишнім світом, — запевняє Михайло Грицик.

Звісна річ, ця процедура є сезонною, адже бджоли взимку сплять, тому апітерапія доступна з травня до жовтня.

Навесні Центр уклав угоду з сучасним дельфінарієм, який працює неподалік, щодо реабілітаційних сеансів учасників АТО. Тож тепер за призначенням спеціалістів там щодня на спонсорській основі проводиться дельфінотерапія для двох пацієнтів. Ця знана у світі методика, за допомогою якої можна успішно подолати прояви посттравматичних стресів, у західних областях України донедавна була недоступною.

Також у військовому санаторії для реабілітації військовослужбовців, які зазнали поранення під час бойових дій на Донбасі, використовується відновлений нетрадиційний метод гірудотерапії, тобто лікування п'явками. Фермент гірудин позитивно впливає на здоров'я пацієнтів: пришвидшується процес загоювання ран, покращується склад крові, спостерігається багато інших корисних ефектів.

Наступного року для пацієнтів санаторію має запрацювати соляна печера, вихрові ванни. І нарешті, буде оновлено лікувально-спортивний комплекс.

Загалом з початку року в Центрі оздоровилося 4710 осіб. Із них за пільговими категоріями — 3399, за путівками по договірних цінах — 1203 пацієнти. Безкоштовну реабілітацію впродовж року отримали 165 військовослужбовців — учасників антитерористичної операції, ще 25 проходять фізичне та психологічне відновлення.

Віталій ІВАНОВ

БУДАПЕШТСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ:

ДОКУМЕНТ БЕЗ «ГАРАНТІЙНОГО ТАЛОНА»

Знищена пускова шахта ядерної ракети в Первомайську

Підписання Україною в Будапешті у грудні 1994-го Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з її приєднанням до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї не врятувало нашу країну від підступної агресії одного з гарантів — Російської Федерації. Україна згорнула і знищила третій за потужністю ядерний потенціал. Окрім суто військової компоненти — відповідних підрозділів Збройних Сил, процеси ліквідації прямо чи опосередковано зачепили сотні підприємств ОПК, інфраструктуру військових містечок, тисячі людей практично розпочинали життя з нуля. Особливо болісно процес такого роззброєння пережили ракетники. І саме вони нещодавно знову порушили питання про недостатню захисну дію Будапештського меморандуму, який теоретично мав унеможливити дії Росії стосовно нашої держави.

Нещодавно на території музею Ракетних військ стратегічного призначення, розташованого в с. Побузьке Голованівського району Кіровоградщини, відбулася конференція, організована Спілкою ветеранів ракетних військ стратегічного призначення. Її головною метою стало привернення уваги керівництва країн-підписантів Будапештського меморандуму до невиконання його положень.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПІД ЧАС ФОРУМУ ЯЛТИНСЬКОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СТРАТЕГІЇ ЗАУВАЖИВ: УКРАЇНІ ПОТРІБНІ ДВОСТОРОННІ УГОДИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ІЗ КРАЇНАМИ-ПІДПИСАНТАМИ БУДАПЕШТСЬКОГО МЕМОРАНДУМУ

Зібрання видалося доволі представницьким — окрім сивочолих ветеранів, у чиїх руках свого часу була найпотужніша в світі зброя, учасниками заходу стали також курсанти військових вишів та офіцери ЗС України.

Ракетники активно обговорювали теперішню воєнно-політичну ситуацію в Україні та світі, здебільшого погоджуючись, що домовленості учасників ядерного клубу в столиці Угорщини не зупинили агресивні дії Росії. Відчувалася солідарність і в тому, що решта гарантів могли б надати значно більшу допомогу та сприяння, аби нам було легше відбитися від зазіхань східного сусіда. Звісно, історію не повернеш, але у 1994-му, на переконання промовців, багато що належало зробити інакше. Зокрема чіткіше визначити міжнародно-правовий механізм виконання гарантами нашої безпеки своєї функції в обмін на відмову України від ядерного статусу. Також незайвим було подбати і про значно адекватнішу компенсацію втрат нашої країни в економічному та соціальному аспектах від такого «примушення до роззброєння». Та й юристи доволі скептично оцінюють визначення цього документа як меморандуму, тобто, буквально декларації про наміри. У нас було 20 років, аби формалізувати виписані в ньому положення і досягнути вищого нормативного щабля, ухваливши справді дієвий для України безпековий міжнародно-правовий механізм. Зрозуміло, що видимих причин для такої перестороги не існувало, адже суттєвих територіальних претензій до нас ніхто не висував і не готувався до нападу. Проте, як показали події 2014-го і подальших років, для цього багато часу не потрібно, тож керівництво держави таки мало дослухатися до тих експертів, які попереджали: навіть у такій сприятливій «атмосфері» слід мати захисні «плащі» від бурі. А вона може налетіти навіть звідти, звідки не очікуєш…

ДУМКА З ПРИВОДУ

Днями заступник Міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Георгій Тука в інтерв'ю журналу «Країна» зауважив: «Коли наші горе-патріоти волають про повернення ядерного статусу, дорікають Кравчуку за відмову від нього — це примітивізм. Одна справа — володіти ядерною зброєю, інша — керувати нею. Україна ніколи не мала можливості використовувати ядерну зброю, яку зберігала. Той шлях, яким пішов Кравчук, єдино правильний. І вимагати зараз повернення ядерного статусу — помилка. Леоніду Макаровичу можна дорікнути лише в тому, що можна було вимагати від Заходу більших відшкодувань. А вимагати повернення ядерного статусу — дилетантизм і маячня. Це небезпечний популізм…»

СОТНІ МІЛЬЙОНІВ ЗАМІСТЬ МІЛЬЯРДІВ

— На момент розвалу СРСР Україна мала третій за потужністю ракетно-ядерний ресурс. Було 220 носіїв ядерної зброї. У складі 43-ї ракетної армії — 176 шахтно-пускових установок із міжконтинентальними балістичними ракетами, 130 ракет РС-18 і 46 установок з сучасними твердопаливними РС-22 «Скальпель» (названо завдяки точному влученню на відстані 10–12 тис. км). Були авіаційні носії з крилатими ракетами (672 боєголовки), мали і 2,5 тис. ядерних тактичних боєприпасів, — говорить голова Спілки ветеранів РВСП України генерал-майор запасу Микола Філатов, колишній командир 46-ї ракетної дивізії, перший заступник командувача 43-ї ракетної армії (найпотужнішої в СРСР). — Мені як командиру дивізії (1990–1994 рр.) дістався найскладніший період. Пам'ятаю візит Міністра оборони США Вільяма Перрі на наші об'єкти. Я приймав його тут, у Побузькому. Він опускався під землю у командний пункт і був вражений побаченим: коли ще побуваєш там, де ракети націлені на твоє місто! Звісно, такий потенціал, навіть у складі двох дивізій, Україні не був потрібен. Але зараз достатньо сучасних звичайних засобів ураження, які мало поступаються ядерним. Йдеться про те, що ми могли зберегти ракетоносії й технології, а тоді оборонний потенціал однозначно посилився б. А так ми отримали майже 500 мільйонів доларів замість мільярдів. Ці американські кошти трішки вирішили проблему житла для військових — та й усе.

Микола Михайлович нагадав, що ракетно-ядерний потенціал України був створений багатьма вітчизняними підприємствами, серед яких особливе місце належить КБ «Південне» і «Південмашу», харківському «Хартрону», київському «Арсеналу». Генерал закликає зробити все, аби не втратити їх потужності й завантажити їх роботою для військової та мирної мети.

РАКЕТНО-ЯДЕРНА ЗБРОЯ — ФАНТОМНИЙ БІЛЬ УКРАЇНИ

Україна свою частину угоди виконала, ставши першою державою, яка позбулася ядерної зброї. Ветерани-ракетники не без суму в голосі згадують, що на їхню долю випало бачити, як стає історією ціла галузь найбільш технологічного роду військ, як ставиться крапка і в їхній професійній кар'єрі. У деяких промовах відчувався певний фантомний біль. Проте вони сподівалися: такі жертви виправдані й Україна надалі не стане ціллю для ворожих боєголовок, а національна економіка сконцентрує кращий ресурс для розвитку, позбавивши країну тягаря обслуговування РВСП. Але важко не погодитися з думкою, яка пролунала на конференції, що Будапештський меморандум не посприяв утворенню альтернативної моделі безпеки. Доволі показово, що одним з учасників підписання цього документа з російського боку був теперішній очільник МЗС РФ Сергій Лавров, а тоді — постійний представник Росії при ООН. Тепер цей персонаж повсюдно твердить про недосконалість меморандуму, мовляв, деякі положення тлумачать довільно, а тому в кожного підписанта власне розуміння, як його дотримуватися.

Учасники конференції напрацювали текст відкритого звернення до керівництва країн-підписантів Будапештського меморандуму, членів ядерного клубу та світової спільноти.

Зокрема в ньому йдеться про необхідність вжиття дієвих заходів для захисту територіальної цілісності України від російської агресії й реагування на суттєві порушення європейського безпекового простору. Саме ветерани-ракетники колись сприяли повній ліквідації української ракетно-ядерної зброї. Але сподівання на захист зруйнував ключовий фігурант процесу — Російська Федерація. Ця країна зневажає принципи заключного акту ОБСЄ щодо поваги до незалежності та чинних кордонів нашої держави. Учасники конференції звернулися до очільників США та Великобританії з проханням активніше втручатися в ситуацію, зокрема задіявши військові, дипломатичні, економічні механізми, якими володіють країни-гаранти. Закликали ветерани й інші країни ядерного клубу посприяти припиненню кровопролиття на Донбасі та поверненню Криму. Залишається сподіватися, що позиція і заклик тих, хто колись тримав під контролем арсенал смерті планетарного масштабу, не будуть непоміченими керівниками провідних країн.

До речі, Президент України Петро Порошенко у промові на 13-й зустрічі Ялтинської Європейської Стратегії (YES) зауважив, що наша країна має зробити висновки з досвіду, який дав Будапештський меморандум. Він переконаний: Україні потрібні двосторонні угоди з нашими союзниками у сфері безпеки, зокрема із країнами-підписантами цього меморандуму.

Геннадій КАРПЮК

«ЖИТТЯ P.S.»

ГРАНАТОМЕТНИЦЯ НАПИСАЛА КНИГУ ПРО ЗАГИБЛОГО НА ФРОНТІ КОХАНОГО

«10:30. Ти прокидаєшся, обіймаєш його ще міцніше, тицяєш пальцем:

— Кохаю тебе, зайченя. Ось тебе.

— За що-о-о?

— За те. Що ти. Найкращий. Хлопець. У. Світі.

— Не перебільшуй, Лєріка, — сміється.

Ми разом п'ятий місяць. Я люблю його так, як ніколи і нікого не любила. А він каже, що якою б не була ця війна — добре, що почалася. Бо інакше б не зустрілися. «Де ти була раніше?..»

Ми хотіли поїхати у відпустку й розписатися. Вперше по-справжньому, не здуру, як і він, і я минулого разу. Назавжди. Попередньо домовлялися звалити після 20 січня. Але відклалося. Трохи.

...15:10. Ти сидиш на колінах біля нього. 200-й. Ноги відірвані. Цілуєш у плече. Грієш скривавлені пальці диханням. Цілуєш ті пальці. Тільки б не відпускати. Диктуєш щось медикам. Так, позивний «Морячок». Так. Так. Анатолій Гаркавенко. Сліз немає.

...Люблю тебе, зайченя. І зовсім не знаю, що далі. Я просто сиджу і курю. У твоїй куртці. Вона в крові. Але пахне тобою».

Ці слова столична журналістка Валерія Бурлакова, яка два роки тому пішла воювати, написала за кілька годин після загибелі коханого — сапера 93-ї механізованої бригади. З них і почалася книга «Життя P.S.», написана за сорок днів від моменту, коли війна відібрала найдорожче. І хоч твір лише нещодавно з'явився у книгарнях, його вже називають найправдивішою книгою про російсько-українську війну. Книгу активно купують, а усі кошти з продажу ідуть на допомогу пораненим бійцям та їхнім родинам.

Валерія Бурлакова

— Я писала майже кожного дня, де б не була. Для мене було важливо говорити з ним так, ніби він десь поруч. Щось накидала на передовій, на шахті «Бутовка», у перервах між бойовими чергуваннями. Писала дорогою з моргу в Дніпро, у Київському військовому шпиталі, на малій батьківщині Анатолія — у Делятині. Стимулом було бажання згадати все, що він робив, говорив у останні місяці. Аби люди, яких не було поряд з ним на війні, читаючи ці рядки, змогли дізнатися про все, чим він жив останнім часом. Щоб вони чітко розуміли його і мою мотивацію, знали, що ми робили на фронті й чому туди пішли. З одного боку написане є дуже особистим. Та, водночас, війна в країні стосується кожного. Тому нехай читають усі, хто хоче знати більше, ніж сказано в офіційних зведеннях.

У книзі, попри її глибоку трагічність, немає ані відчаю, ані приреченості. Бо і авторка, і її герої зробили свій вибір. І зробили його свідомо. Дівчина довго не думала над тим, що робити далі. Воювати за двох, спробувати робити це так, як робив він.

УСІ КОШТИ З ПРОДАЖУ КНИГИ ІДУТЬ НА ДОПОМОГУ ПОРАНЕНИМ ТА ЇХ РОДИНАМ

— Ми часто заступали на пост разом. Часом змінювали одне одного. Він інколи брав мене в «зеленку», навчив стріляти з РПГ і ставити розтяжки. Сміявся з того, що я не смикалася від свисту куль чи гуркоту вибухів. Сприймав мене як бійця, хоч і пробував прикрити. Ми обоє знали, що будь-якої миті можемо загинути. І прийняли це без принизливих спроб випхати одне одного з передової. Ми щодня й цілодобово були разом — і здебільшого тільки вдвох. Зараз я залишилася одна, проте це не дає мені жодного права на вчинки, які були б Анатолію неприємні. Тож намагаюся жити так, щоб він мною пишався.

P.S. Після смерті «Морячка» Валерія перевелася до 54-ї бригади. Вона разом із побратимами несе службу на першій лінії оборони. Воює за двох і вірить, що кров не буває марною.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«ВІЙНА В УКРАЇНІ БЛИЖЧЕ ДО НАС, НІЖ МИ ГАДАЄМО»

У штаб-квартирі НАТО у Брюсселі відкрилася фотовиставка «Vijna», присвячена драматичних подіям в Україні впродовж 2014–2015 років. Експозиція показує історію Революції гідності та військового конфлікту на Сході України. Автором робіт є молодий литовський фотожурналіст інтернет-видання DELFI Артурас Морозовас. Його фото, на яких закарбовано гібридну війну в Україні, публікувалися у The Guardian, Der Spiegel, Taz.de, Le Nouvel Observateur та інших провідних виданнях світу. Раніше відео- та фотороботи Артураса Морозоваса було використано у документальному фільмі про події на Майдані «Зима у вогні», що номінувався на «Оскар» 2016 року. Про це повідомляє офіційний сайт Міністерства закордонних справ України www.mfa.gov.ua.

— Той факт, що виставка відбувається у Брюсселі, є дуже важливим і символічним. Боротьба України за свободу та європейські цінності нагадує нам про те, що ми не можемо бути байдужими. Війна в Україні ближче до нас, ніж ми гадаємо, — сказав Артурас під час відкриття виставки.

Фотовиставка «Vijna» є спільним проектом Місії України при НАТО та Постійного представництва Литви при Альянсі. Представлені фотороботи викликали жвавий інтерес серед представників країн-учасниць Північноатлантичного блоку.

ВЕЛИКА ПЕРЕВАГА НАШИХ БІЙЦІВ — ДЕРЖАВА, ЗА ЯКУ ВОНИ ВОЮЮТЬ

У ЛИСТОПАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ ПРЕМ'ЄРА УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ФІЛЬМУ «ЖИВА»

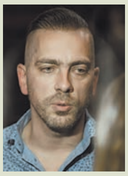
В основу сценарію лягли реальні події з життя мужньої та незламної гуцулки Анни Попович. Подарувати Україні та світові її історію, більше схожу на пригодницьку драму, вирішив львівський режисер Тарас Химич. Події кінострічки відбуваються наприкінці 1940-х років. Головна героїня, яка чує голос і бачить сни, що попереджають про небезпеку, опиняється в центрі протистояння між українськими повстанцями і силами радянської імперії. Її дар передбачення змінює долі багатьох.

Зйомки фільму проходили у Горганах, де справді жила Попович, а також у стінах Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів «Тюрма на Лонцького» у Львові. Роль головної героїні виконала акторка Івано-Франківського драматичного театру Ольга Комановська, головну чоловічу роль — Ростислав Держипільський. Музику до фільму написав Любомир Соломченко.

Кадр з кінострічки «Жива»

Тарас Химич:

«Анна Попович постійно наголошувала на одній важливій відмінності між тодішніми і сучасними захисниками України. Вона називала себе і своїх товаришів смертниками, бо не було надії і не було держави як такої навіть у мріях. У наших бійців є велика перевага. Це Українська держава, за яку вони воюють...»

Сама Анна Попович, до слова, родом з Івано-Франківщини, на жаль, вже померла, не доживши лише місяця до свого 90-річного ювілею. Спогадами про власне минуле вона поділилась з авторами фільму лише кілька років тому. Надскладна доля Попович вражає. У дитинстві вона ледь не загинула, впавши в криницю. Від 1943 року — зв'язкова УПА. Після поранення Анна намагалася застрелитися та підірватися на гранаті, аби не потрапити у лещата НКВС. Втратила руку. Два роки її допитували у радянських катівнях. Потім були 10 років таборів у Кемеровській та Іркутській областях, Мордовії.

Сенсом життя Анни Попович стало здобуття волі для України. Понад 50 років тому вона опинилася в обставинах, у яких зараз перебувають сотні захисників України. Незламність духу нашого народу в справі захисту національної ідентичності вражає і сьогодні.

Режисер стрічки сподівається, що динамічні сюжет і монтаж, а також сучасна графіка занурять глядачів у світ українського кіно XXI століття. І доля людини, живої та нескореної, яка попри всі негаразди та випробування змогла пронести крізь життя віру в людей, чесність і порядність, приверне увагу якомога ширшої глядацької аудиторії.

Оксана УРЕТІЙ

«ВІД ДИТЯЧИХ КРИКІВ СТАВАЛО МОТОРОШНО...»

СЬОГОДНІ — 75-ТІ РОКОВИНИ ПОЧАТКУ МАСОВИХ РОЗСТРІЛІВ, ВЛАШТОВАНИХ НАЦИСТАМИ В УРОЧИЩІ БАБИН ЯР. ТАМ ВОНИ ЗНИЩИЛИ ПОНАД 100 ТИСЯЧ ЄВРЕЇВ, ЛЮДЕЙ ІНШИХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ, А ТАКОЖ ПОЛОНЕНИХ ЧЕРВОНОАРМІЙЦІВ

Гітлерівці окупували Київ 19 вересня 1941 року. А через кілька днів у найбільш людних місцях з'явився наказ коменданта міста, у якому, зокрема, було сказано:

«Наказується всім жидам міста Київ і околиць зібратися в понеділок дня 29 вересня 1941 року до 8 години ранку при вул. Мельникова — Дегтярівській (коло кладовища). Всі повинні забрати з собою документи, гроші, білизну тощо. Після санобробки всі євреї та їхні діти, як елітна нація, будуть переправлені в безпечні місця. Тих, хто не підпорядкується цьому розпорядженню, буде розстріляно. Тих, хто займе жидівське помешкання або розграбує предмети з тих помешкань, буде розстріляно».

ПРОТЯГОМ ДВОХ ДНІВ КАТИ ПІД КОМАНДУВАННЯМ ШТАНДАРТЕНФЮРЕРА ПАУЛЯ БЛОБЕЛЯ РОЗСТРІЛЯЛИ МАЙЖЕ 34 ТИСЯЧІ ОСІБ. НАЙМОЛОДШІЙ ЖЕРТВІ БУЛО ТРИ ДНІ, НАЙСТАРШІЙ — 103 РОКИ…

Скільки людей тут скінчили свій земний шлях? На жаль, і сьогодні ніхто не може дати достеменної відповіді. Але історики кажуть, що їхня кількість може коливатися від 100 до 200 тисяч

Люди підкорилися суворому наказу. І протягом двох днів кати під командуванням штандартенфюрера Пауля Блобеля розстріляли майже 34 тисячі осіб. Наймолодшій жертві було три дні, найстаршій — 103 роки…

Розстріли тривали аж до звільнення міста від гітлерівців. Окрім цивільного населення, нелюди знищили й кілька тисяч полонених червоноармійців, серед яких були і матроси Дніпровського загону Пінської флотилії.

Залишаючи місто восени 1943-го, окупанти намагалися знищити сліди своїх кривавих злочинів. Зокрема — спалили тисячі людських тіл, а в привезених із Німеччини спеціальних машинах перемололи кістки багатьох своїх жертв, розсипавши попіл Яром та околицями Києва. Гітлерівці вирізнялися педантичністю навіть у злочинах. Тому врятуватись, опинившись серед потенційних жертв Бабиного Яру, було неможливо.

І все ж таки майже 30 осіб якимось дивом уникнули фашистських куль. Діна Вассерман — одна з них. Ось, що вона писала після війни, згадуючи ті вересневі дні 1941-го: «Перед очима моїми людей роздягали, били, вони істерично сміялися, мабуть, божеволіли, ставали за кілька хвилин сивими. А від дитячих криків ставало моторошно. Немовлят виривали в матерів і кидали вгору через якусь піщану стіну, усіх голих людей по дві-три людини та вели на якесь узвишшя до піщаної стіни, у якій були прорізи. Люди заходили туди й не поверталися».

Скільки людей тут скінчили свій земний шлях? На жаль, і сьогодні ніхто не може дати достеменної відповіді. Але історики, які досліджують цю трагедію, кажуть, що їхня кількість може коливатися від 100 до 200 тисяч.

Відомо, що, окрім євреїв, у цьому урочищі розстрілювали українців, росіян, представників інших національностей. Правда, як сказав письменник-фронтовик Віктор Некрасов, «лише євреїв і ромів тут нищили за те, що вони євреї і роми».

Після закінчення Другої світової війни влада Української РСР ухвалила рішення про спорудження в Бабиному Яру меморіалу на честь загиблих. Але незабаром у СРСР розпочалася антисемітська кампанія — і про нього забули. Згадали лише восени 1966 року, коли на місці масових розстрілів відбувся мітинг, на якому люди вшанували пам'ять невинно убієнних. Після цього тут встановили пам'ятний знак, а згодом —меморіал, який і сьогодні нагадує нам про жертви Бабиного Яру.

Зі здобуттям Україною незалежності кожного року 29 вересня в Бабиному Яру відбуваються мітинги, на яких згадують людей, котрі стали жертвами нацизму. Сюди приходять перші особи Української держави, відомі політики і дипломати, щоб хвилиною мовчання вшанувати полеглих. На спомин про них створено Національний історико-меморіальний заповідник «Бабин Яр».

У 1976 році в Бабиному Яру постав монумент жертвам цієї трагедії

Бабин Яр — це урочище в північно-західній частині Києва. Вперше під такою назвою воно згадується 1401 року, коли власниця корчми, що знаходилася на території урочища, продала ці землі домініканському монастирю.

На початку ХХ ст. ця місцина називалась Київською Швейцарією і тут навіть ходив трамвай. Саме неподалік Бабиного Яру стоїть найдревніша Кирилівська церква ХІІ ст. Поруч з урочищем знаходилася велика залізнична товарна станція «Лук'янівка». До початку Другої світової урочище використовувалося як звалище, де спалювали сміття. За рік до закінчення війни звідси добували піщаники для цегельних заводів. Сьогодні на місці масових страт людей височить телевежа, а у верхній частині урочища працює станція метро «Дорогожичі».

На території урочища встановлено 25 пам'ятних знаків.

Український композитор єврейського походження Дмитро Клебанов написав Симфонію №1, яку присвятив подіям, що трапилися в урочищі.

В Ізраїлі встановлено пам'ятний знак, який вшановує пам'ять загиблих у Бабиному Яру євреїв.

У 1941–1943 роках тут розстріляно також 621 члена Організації українських націоналістів, зокрема й відому українську поетесу Олену Телігу з чоловіком.

ВОНИ СТАЛИ СВІДКАМИ ОДНОГО З НАЙЖАХЛИВІШИХ ЗЛОЧИНІВ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА

Г. Баташева:

— 29 вересня 1941 року. Приблизно о 9 годині ранку ми вийшли зі свого двору, пройшли до вул. Артема, на яку зі всіх інших вулиць сходилися люди і в загальному потоці рухалися до вул. Мельникова і Дегтярівської... Ми трохи затримались, а люди все йшли і йшли суцільним потоком у сторону Бабиного Яру. Година вже була близько 10 ранку, і ми пішли по вулиці Мельникова в загальній масі людей... Добре пам'ятаю, як у цей час на зустріч нам зі сторони Бабиного Яру рухалася колона вантажних автомобілів. Точно не можу назвати їхню кількість, щось приблизно п'ятнадцяти, кожна автомашина була накрита брезентом. У кузовах автомобілів знаходилися по 2–3 фашиста з автоматами. В районі перетину вулиць Мельникова і Пугачова нас взяли під конвой гітлерівські автоматники і назад по вул. Мельникова вже нікого не випускали.

Н. Горбачова:

— Взимку1942 року, не пам'ятаю точно, в якому місяці, до Бабиного Яру гітлерівські солдати привели 65 полонених червонофлотців. Руки і ноги в них були скуті так, що вони насилу могли пересуватися. Полонених гнали зовсім роздягненими і босими по снігу в сильний мороз. Місцеві жителі кидали їм сорочки і взуття, але червоноармійці відмовилися їх брати. Фашисти били їх палицями і прикладами.

Л.Заворотня:

— Наприкінці 1941-го чи на початку 1942 року, пам'ятаю, що було холодно, лежав сніг, я бачила в яру трупи сотень розстріляних людей, серед яких виділялися трупи 70–80 розстріляних моряків. Руки в них були зв'язані колючим дротом. На голові, обличчі у багатьох із них було видно сліди побоїв і ран. Жителі нашого району розповідали, що моряки перед розстрілом чинили гітлерівцям відчайдушний опір.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Хортиця — прихисток вільнолюбних та сміливих

ХОРТИЦЯ — КОЛИСКА КОЗАЦТВА

Щоби краще осягнути глибину українського державотворчого коріння, що сягає столітньої історичної глибини, потрібно відвідати практично сакральні для нас місця. Це Хортиця та Чигирин, де кувалися український характер, традиція і національна особливість. Ці мандрівки можуть бути окремими, але найкраще доповнюють одна одну, коли вдається відвідати обидві козацькі колиски поспіль

Отже, Запоріжжя — не лише індустріальна й історична перлина України. Тут зароджувалися наші національні традиції, виборювали славу в звитязі вільні люди, яких назвали козаками. Саме у цім краї розташовано особливий, знаковий для кожного українця об'єкт — Національний заповідник «Хортиця», найбільший острів не лише на Дніпрі, а й на ріках Європи. Це 2,5 тис. га унікальної природи, пласт минувшини, пов'язаної зі становленням козацтва та іншими подіями, знаний туристичний центр, майданчик наукової роботи. Тут розташовані відомі далеко за межами держави, єдині в Україні Музей історії запорозького козацтва, історико-культурні комплекси «Запорозька Січ», «Протовче» та «Скіфський стан». Саме тут зберігають оригінальні зразки козацьких клейнодів XVI-XVII ст., тогочасну зброю, ужиткові речі. Фондове зібрання налічує понад 30 тисяч предметів.

«Хортиця» не відчуває браку уваги туриста. Тут завжди великий потік відвідувачів, особливо у вихідні й улітку. Щоб зберегти первісні ландшафти, убезпечити фауну від винищення, а музейні споруди — від рук вандалів, у заповіднику діє низка суворих обмежень. Попри те що на полювання, риболовлю, розведення вогнищ, вживання спиртного і тютюнопаління на Хортиці накладено «табу», охочих порушити ці правила ще вистачає. Про це з прикрістю розповідають тамтешні гіди. Як і про те, що свого часу рейдери хотіли «відітнути» 15 га заповідної території, оформивши фірму на померлу особу. Директорові установи тоді погрожували розправою, до того ж спалили кілька автівок. Але то залишилося в недалекому минулому.

АРХЕОЛОГИ РЕКОНСТРУЮВАЛИ СТАРОДАВНЄ СВЯТИЛИЩЕ, ЗНАЙДЕНЕ НАВЕСНІ ПІД ЧАС РОЗКОПОК НА ХОРТИЦІ

На території острова діють десятки будинків відпочинку, санаторіїв, туристичних баз. Тут є чудові піщані пляжі, смерекові й листяні ліси. А плавні на півдні омитого Дніпром шматка суходолу є унікальними.

На Хортиці постійно відбувається щось нове і цікаве. Приміром, нещодавно археологи реконструювали тут стародавнє святилище, знайдене під час розкопок. Культова споруда, датована епохою бронзи, являє собою два кола з каменів, при цьому одне з них розташоване всередині іншого. На краю конструкції стоїть висока гранітна стела — менгір. Також на острові знайдено скіфське поховання. Іншою особливістю стародавнього культового комплексу є незвичайна знахідка — мінерал реальгар, який у давнину скіф'янки використовували як рум'яну.

НА ГОСТИНУ ДО ГЕТЬМАНІВ — У ЧИГИРИН

Черкащина — також козацький терен, який ще називають Шевченковим краєм: щедрим і натхненим, зігрітим ласкавим сонцем, обмитим дніпровською водою. Знаковими місцями, перлинами краю та й усієї України є Тарасова гора, тобто Шевченківський національний заповідник, що у Каневі, та перша гетьманська столиця часів Богдана Хмельницького — Чигирин, один із центрів гайдамацького руху.

Чигирин — перша гетьманська столиця

Національний історико-культурний заповідник «Чигирин» створено в березні 1989-го. Він покликаний не лише зберегти надбання минувшини, а й сприяти відновленню історичної справедливості, підняттю забутих історичних пластів, формуванню повноцінної національної героїки. У закладі працює одна філія, 10 наукових відділів та науковий сектор. Щороку його відвідують понад 40 тисяч туристів.

До початку розбудови заповідника в районі діяла низка невеличких краєзнавчих музеїв. Ідея про об'єднання цих історико-культурних осередків витала давно, але реалізувалася в реальну справу лише чверть століття тому. Апофеозом важкої праці сподвижників цієї ідеї стало відновлення гетьманської столиці, зібрання колосального іконографічного матеріалу, зокрема із закордону.

Власне, заповідник складається, окрім колишньої резиденції гетьмана та залишків фортеці у Чигирині, з музею — родинної резиденції Богдана Хмельницького у Суботові, дубово-ясеневого урочища Холодний Яр та Отаманського парку.

Давня гетьманська резиденція містилася не в замку, що увінчував панівну над Чигирином Кам'яну гору, а в місті, попід горою. Відомо, що цей двір був резиденцією, окрім Хмельницького, й Івана Виговського, Юрія Хмельницького, Павла Тетері та Петра Дорошенка.

Навала турків 1678-го знищила резиденцію. На Лівобережжі збереглися окремі муровані будинки козацької старшини кінця XVII сторіччя, які допомагають уявити, який вигляд мав згаданий чигиринський палац. Варто піднятися на Замкову гору до Чигиринської фортеці — одного з неприступних українських форпостів. Турецький мандрівник XVII сторіччя Євлія Челебі так писав про нього: «Зараз це міцна фортеця, що має три ряди стін. Розташована на землях польських, вона перебуває під владою гетьмана Дорошенка і має сорок тисяч озброєного війська. Цитадель її стоїть на стрімкій скелі. Навкруги фортеці три ряди непрохідних ровів. Фортеця розташована на великому острові, праворуч і ліворуч від нього перекинуті наплавні дерев'яні мости. В цитаделі стоять будинки солдатів козаків, там же арсенал, чудові гармати, монастир із дзвіницею, схожою на башту». Донині від неї залишився відбудований пізніше бастіон Дорошенка, що захищав бічні стіни фортеці.

ВКЛОНІТЬСЯ ВЕЛИКОМУ КОБЗАРЕВІ. ХОЧА БИ ПОДУМКИ

Звісно, турист значно збагатиться враженнями та пізнавальною інформацією, коли зазирне і до іншої визначної локації на мапі Черкащини — Канева. Уявіть: ви чуєте, як над містом лунає дзвін годинника Успенського собору, в якому відспівували Шевченка, коли його привезли з Санкт-Петербурга й перепоховали на Чернечій горі в травні 1861-го. Саме тут, в оточенні безлічі згорьованих земляків стояла труна з прахом поета-генія. Саме тутешньою дорогою в останню путь — у Вічну пам'ять — несли Великого Кобзаря…

Шевченківський національний заповідник — місце гордості й роздумів, тут можна і плакати, і радіти, бо відбулася Українська держава. Але наскільки актуальним для сучасників залишається творчий спадок Тараса! Тут є, на що подивитися, над чим розмірковувати, з чого втішатися і старому і малому.

Приїздіть до козацьких колисок, не лінуйтеся підніматися до фортечних гір. І нарешті, обов'язково здолайте шлях до могили Великого Кобзаря і вклоніться. Хоча би подумки…

Геннадій КАРПЮК

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2003 РІК: АРМІЯ НІ ЗА ЯКИХ УМОВ НЕ ПОВИННА СТАНОВИТИ ЗАГРОЗУ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ

Перш ніж приступити до аналізу розбудови та розвитку Збройних Сил України 2003 року, зроблю, як то кажуть, авторський відступ. Новий рік зустрів у газеті «Вечірній Київ», де після звільнення в запас працював військовим оглядачем. Майже щотижня готував матеріали на цю тему. На одній з нарад головний редактор, народний депутат України Віталій Карпенко з легким осудом сказав: «Ти, полковнику, перетворив «Вечірку» на філію «Народної армії…» Можливо, вважав, що я у своїх публікаціях не вдавався до пошуку «смажених фактів» з життя армії, як це робив мій попередник. На відміну від нього намагався відображати позитивний досвід будівництва національного війська. Саме за цією давньою «звичкою» аналізую й хід розбудови армії 2003 року.

Начальник Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковник Олександр Затинайко проводить у «Народній армії» пряму телефонну лінію з читачами газети

У 2003 РОЦІ НА ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ БУДІВНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПЕРЕДБАЧАЛОСЯ 431,6 ЗА МІНІМАЛЬНОЇ ПОТРЕБИ У 640 МІЛЬЙОНІВ

Отже, розпочну з аналізу оборонного бюджету. Вперше він був ухвалений за Бюджетним кодексом. Окрім того, відповідно до цього документа були виділені живі кошти на будівництво та придбання житла для військових — 284,9 мільйона гривень. А от на виконання програми будівництва та розвитку Збройних Сил України передбачалося 431,6 за мінімальної потреби у 640 мільйонів.

Як краще ними розпорядитися, на які цілі спрямувати в першу чергу? Підсумки такої роботи за 2002 і завдання на 2003 рік були обговорені на розширеній колегії Міноборони, звіт з якої був надрукований у «Народній армії». Виступаючи перед керівниками військового відомства, Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Леонід Кучма поставив завдання щодо розбудови Передових сил оборони, раціонального використовування коштів на їхнє створення. Він привернув увагу до того, що неналежно навчена, зі старою технікою армія може становити загрозу для населення, і поставив завдання: «Зробити все можливе, щоб армія ніколи, ні за яких умов не ставала загрозою для цивільного населення. Від цього залежить авторитет Збройних Сил України».

ЛІТАЄШ НА «ДВІЙКУ» — ВІДДАЙ ПАЛЬНЕ ВІДМІННИКУ

Відомий вислів про те, що авторитет військової людини не надається разом з погонами, а підтверджується його досягненнями у ратній праці. Газета «Народна армія» з початку року постійно розповідала про тих військовослужбовців, які були налаштовані на досягнення високих результатів у навчанні та службі. Так, у номері за 3 січня 2003 року надрукувала повідомлення під назвою «Новорічний десант», в якому йшлося про виконання стрибків десантниками 95-ї окремої аеромобільної бригади. Підлеглі підполковника Володимира Борчука діяли за екстремальних умов — при сімнадцятиградусному морозі. Вдалися до такого кроку, щоб виконати річну програму стрибків.

Також військовослужбовець цієї частини — **молодший сержант служби за контрактом Василь Мельников — став наймолодшим Героєм України (посмертно)**. Як інструктор він здійснював парний стрибок з курсантом-парашутистом Петром Солоніциним. Побачивши, що в напарника не розкрився парашут, Василь наздогнав його в повітрі й допоміг розкрити. Але, рятуючи товариша, він втратив дорогоцінні секунди і необхідний запас висоти. Як повідомила «Народна армія» 25 лютого, Президент України підписав указ про присвоєння Василю Мельникову звання Героя України за особистий героїзм.

Газета пропагувала досвід тих військових частин, які переходили на нові структури. Під рубрикою «Реформування Збройних Сил» у номері за 16 січня був надрукований матеріал про те, що Криворізька танкова дивізія стала танковою бригадою. Як повідомив її командир полковник Сергій Попко, тут так спланували бойову підготовку на весь етап реформування, щоб кожен військовослужбовець постійно підвищував професіоналізм. Перед ними було поставлено амбітне завдання: у наступному, 2004-му, році ця танкова бригада має стати однією з кращих у Збройних Силах України.

«Не маємо права літати «на трійку», — таке переконання висловив головнокомандувач Військово-Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Ярослав Скалько в інтерв'ю «Народній армії», надрукованому в номері за 15 лютого 2003 року. І пояснив, що має на увазі. Військовим льотчикам пообіцяли надати на рік сто тисяч тонн авіаційного гасу, що становило 60 відсотків від потреби. Тому вирішили виділити кожному повітряному бійцю 67200 літрів пального. А вже кожен з них сам має вирішити, як краще використати його для підвищення льотної підготовки. У тих, хто матиме «трійки», «двійки», заберуть авіаційний гас і передадуть льотчикам, які виконують завдання на «відмінно» та «добре».

У проведенні реформування війська значну роль відіграють офіцери. Щоб об'єктивно оцінити їхні військово-професійні, ділові, особисті якості, визначити відповідність кваліфікаційним вимогам до посади, 2003 року проводилася атестація офіцерів та прапорщиків. «Народна армія» присвятила виконанню цього завдання кілька публікацій. Зокрема 5 березня надрукувала інтерв'ю з начальником Головного управління кадрової політики МО України генерал-лейтенантом Миколою Нещадимом. Він розповів про нове в її проведенні — появу в атестаційній картці військовослужбовця 41 критерію оцінки його діяльності. Реалізація нового механізму атестування осіб офіцерського складу, зазначив головний кадровик війська, дозволить комплектувати Збройні Сили України професійними, висококваліфікованими фахівцями.

У КОНТРАКТНИКА МИКОЛИ МОТИВАЦІЯ ДО СЛУЖБИ КВОЛА

2003 року тривав започаткований процес створення армії на контрактній основі. Таких військовослужбовців на той час було 35 тисяч, або 22 відсотки від штатної чисельності Збройних Сил, а за два роки планувалося мати 50 тисяч. Проблемі виконання державної програми переходу до комплектування армії військовослужбовцями-контрактниками була присвячена науково-практична конференція, яка відбулася під головуванням начальника Генерального штабу ЗС України генерал-полковника Олександра Затинайка. Він у доповіді зазначив, що процес виконання цієї держпрограми йде дуже повільно, хаотично, безсистемно. Називалися причини такого явища: недостатнє фінансування, низька привабливість тодішньої служби за контрактом.

Керівництво держави, військового відомства робило все для того, щоб покращити умови служби та життя захисників Вітчизни. Так, «Народна армія» у номері за 26 березня оприлюднила постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження основних напрямів посилення соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей на період до 2010 року». У розділі про грошове забезпечення, зокрема, передбачалося упорядкувати його з метою посилення мотивації до військової служби. Були визначені напрями щодо створення сприятливих житлових та соціально-побутових умов людей у погонах. Приміром, передбачалося створити фонд службового житла та вдосконалити механізм забезпечення ним. А виплату грошової компенсації за піднайом квартир наблизити до сум фактичних витрат. У цьому документі були визначені також напрями збереження життя та здоров'я військовослужбовців, дієвий механізм їхнього соціального захисту.

2003 року Президент України Леонід Кучма указом від 25 червня призначив Міністром оборони України Євгена Марчука, який свого часу обіймав посади голови Служби безпеки, Прем'єр-міністра України, мав звання генерала армії України.

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню та розвитку Збройних Сил України 2004 року

Володимир ЧІКАЛІН

На підставі конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який відбувся 23.09.2016 року з метою визначення ринкової вартості об'єкта, що обліковується на балансі КЕВ м. Рівне для розрахунку орендної плати при укладенні договору оренди по об'єкту: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі ПТОР і котельня, інв. № 44 загальною площею 87,28 м², військового містечка № 9, за адресою: 35604, Рівненська область, м. Дубно, вул. Сурмичі, 58 для розміщення енергозберігаючого котельного обладнання, переможцем визнано ППФ «Експерт-Рівне».

***

На підставі конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який відбувся 23.09.2016 року з метою визначення ринкової вартості об'єкта, що обліковується на балансі КЕВ м. Рівне для розрахунку орендної плати при укладенні договору оренди по об'єкту: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі сховища для техніки, інв. № 29 загальною площею 2066,60 м², військового містечка № 17, за адресою: 35307, Рівненська область, Рівненський район, с. Обарів, Урочище «Ліски», № 5 для розміщення складу зі збереження сільськогосподарської продукції та техніки, переможцем визнано ППФ «Експерт-Рівне».

***

Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія»

Посада, яка заміщується особами офіцерського складу: начальник Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», ШПК «капітан 1 рангу», посадовий оклад 1860 — 2070 гривень.

Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають науковий ступінь, вчене звання, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше 10 років, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах), або особи, які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів (не менше 10 років) оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень освіти.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт за командою; автобіографія; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про освіту та кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь, вчене звання — за наявності; список наукових праць (винаходів) — за наявності; витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває).

Строк подання документів на розгляд конкурсної комісії — 60 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Документи надсилаються на адресу: 65012, м. Одеса, пров. Штабний, 1, управління персоналу штабу Командування ВМС з позначкою «На конкурс».

Тел. для довідок: (64) 22-168.

***

КЕВ м. Житомир про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 23.09.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення: **Приватне підприємство «Експерт-Сервіс-Консалт»** — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— нежитлові приміщення клубу інв. № 4 площею 25,7 м², за адресою: м. Житомир, вул. Фещенка-Чопівського, 22, військове містечко № 13.

***

КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінювання: нежитлове приміщення №6 загальною площею 30,3 кв. м на цокольному поверсі будівлі №65 (навчальний корпус) військового містечка №2.

Місцезнаходження об'єкта: Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Гагаріна, 56.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці (далі — КЕВ м.Чернівці).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання; мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 №796, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 за №937/23469; до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка містить конкурсну пропозицію та підтвердні документи. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурсна пропозиція;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема однорідного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівці за адресою: вул. Українська, 43, каб. №6 не пізніше 11 жовтня 2016 року.

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 18 жовтня 2016 року о 10.00 год. в Квартирно-експлуатаційному відділі м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43, каб. №2.

Телефон для довідок: (0372) 52-88-03.

***

Оголошується конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі й обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Нежитлова, окремо розташована будівля № 89 нерухомого військового майна загальною площею 79,53 м² за адресою:Харківська обл., Богодухівський район, м. Богодухів, вул. Катукова, 3А, в/м № 3, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренди

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання такого майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Військова академія (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Доцент кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШК — «підполковник медичної служби», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

2. Доцент кафедри фундаментальних наук (0,75 та 0,25 ставки), ШК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади доцента: особи, які мають досвід участника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи п'ять років;

або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь; копії документів про вчене звання; службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); службова картка (для військовослужбовців); медична книжка (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 29.10.2016 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631-475.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м. Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

***

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України (м. Чернігів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань повітрянодесантної і авіаційної аварійно-рятувальної техніки та підготовки інструкторського складу сил спеціальних операцій, аеромобільних військ і авіації управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки.

2. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань бортового обладнання, радіотехнічних, радіолокаційних комплексів управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки.

3. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем управління наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем та метрологічного забезпечення випробувань.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук (при відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 15 років, наявність вищої освіти за фахом рівня «спеціаліст», «магістр»); стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 10 років; досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років.

4. Науковий співробітник відділу комплексних оцінок, випробувань та сертифікації озброєння та військової техніки управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки.

5. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань повітрянодесантної і авіаційної аварійно-рятувальної техніки та підготовки інструкторського складу сил спеціальних операцій, аеромобільних військ і авіації управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки.

6. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їх застосування і експлуатації та підготовки особового складу управління наукових досліджень і випробувань озброєння та військової техніки.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за фахом рівня «спеціаліст», «магістр», стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років.

Термін подання документів — до 30 вересня 2016 року.

Дата проведення конкурсу — до 4 жовтня 2016 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт (заява); автобіографія; копії документів про освіту, науковий ступінь, вчене звання; список наукових праць, винаходів, публікацій; інші документи, які свідчать про професійні якості претендента.

Документи надсилаються на адресу: 14033, м. Чернігів, вул. Стрілецька, 1, командиру військової частини А4444.

Інформаційне повідомлення про продаж майна на аукціоні

Замовник аукціону: Міністерство оборони України в особі Головного управління майна та ресурсів.

Організатор аукціону: Корпорація «Укрінмаш».

Виконавець аукціону: Товарна біржа «Центральна універсальна біржа».

Об'єкт продажу — Лот №1: нежитлові приміщення (група приміщень 56) загальною площею 268,9 кв. м, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно: **887662380000**.

Адреса: м.Київ, вул. Білоруська, 40.

Власник: Держава в особі Міністерства оборони України. Земельна ділянка окремо не виділена.

Початкова ціна продажу лоту: **3 200 000,00 грн,** з урахуванням ПДВ.

Крок аукціону — 10% від початкової ціни продажу лота.

Сума гарантійного внеску: **1 600 000,00 грн без ПДВ.**

Умови продажу:

— подальше використання об'єкта визначає його покупець згідно з чинним законодавством України;

— питання земельних відносин покупець об'єкта вирішує самостійно згідно з чинним законодавством України;

— покупець об'єкта оплачує нотаріальне посвідчення договору купівлі-продажу та державну реєстрацію речових прав.

Покупець зобов'язаний:

— забезпечити виконання заходів щодо захисту навколишнього середовища, дотримання екологічних норм і правил пожежної безпеки згідно з чинним законодавством України;

— утримувати об'єкт та прилеглу територію в належному санітарно-технічному стані;

— сплатити за об'єкт грошовими коштами в гривнях у встановлений договором купівлі-продажу строк.

Реєстраційний внесок у розмірі 34,00 грн з ПДВ здійснюється на р/р 26504056200955 у ПАТ КБ «Приватбанк» м. Києва, МФО 380269, код ЄДРПОУ 32592290. **Отримувач: Товарна біржа «Центральна універсальна біржа».**

Гарантійний внесок у розмірі **1 600 000,00 грн без ПДВ** здійснюється на р/р 26007300744 у ПАТ «Діамантбанк» м. Києва, МФО 320854, код ЄДРПОУ 22916863. **Отримувач: корпорація «Укрінмаш».**

Гарантійний внесок повертається учасникам аукціону, які не визнані переможцями.

Гарантійний внесок **не повертається** учасникам аукціону в разі: визнання учасника торгів переможцем, якому сума гарантійного внеску зараховується до вартості придбаного лота; відмови переможця торгів від підписання протоколу проведення аукціону або договору купівлі-продажу лота чи не перерахування коштів за придбаний лот в установлений строк та в повному обсязі.

Заяви на участь в аукціоні та документи, що додаються до заяв, приймаються з 9.30 до 17.00 за адресою: 01042, м. Київ, вул. Академіка Філатова, 22/8, оф.205, Товарна біржа «Центральна універсальна біржа».

Перелік документів, які додаються до заяви:

Для юридичної особи: оригінал Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців (розширена форма); нотаріально засвідчена копія статуту (нотаріально засвідчена копія установчого договору, за наявності); завірена належним чином копія свідоцтва платника податку на додану вартість (завірена копія свідоцтва про сплату єдиного податку); довідка з банку про відкриття рахунку, з якого перераховано гарантійний та реєстраційні внески (оригінал); завірена належним чином копія документа, що підтверджує повноваження керівника (протокол зборів співзасновників про обрання керівника, наказ на призначення керівника); оригінал Довіреності, у разі подання документів уповноваженою особою; оригінал Протоколу зборів співзасновників про прийняття рішення щодо придбання лота на аукціоні; документ, який підтверджує особу (паспорт), копія, завірена належним чином; довідка органу державної фіскальної служби за місцем реєстрації учасника торгів про відсутність заборгованості щодо платежів до бюджетів усіх рівнів та із заробітної плати найманих працівників, чинна на дату подання документів (оригінал); довідка відповідного уповноваженого державного органу про відсутність учасника в єдиній базі даних про підприємства, щодо яких порушено справу про банкрутство та відносно яких відкрита ліквідаційна процедура, чинна на дату подання документів (оригінал); копія балансу та звіту про фінансові результати за 2015 р. та останній квартал поточного 2016 р.; довідка з банку про відсутність боргів за кредитами (станом не раніше ніж на 01.10.2016 р. (оригінал).

Для фізичної особи: документ, який підтверджує особу (паспорт) та копія завірена належним чином; довідка про присвоєння ідентифікаційного коду (оригінал) та копія, завірена належним чином; довідка з банку про відкриття рахунку, з якого перераховано гарантійний та реєстраційний внески (оригінал); засвідчена в установленому законом порядку Довіреність, у разі подання документів уповноваженою особою; довідка органу державної фіскальної служби встановленої законом форми, видана за місцем реєстрації учасника, про подану декларацію про майновий стан та доходи (про сплату податку на доходи фізичних осіб та про відсутність податкових зобов'язань з такого податку (оригінал).

Всі покупці-учасники аукціону подають документи, що підтверджують оплату реєстраційного внеску за участь в аукціоні та гарантійного внеску. Кожний учасник аукціону укладає договір з Товарною біржею «Центральна універсальна біржа» про умови участі в аукціоні та зобов'язаний у разі визнання його переможцем сплатити біржі винагороду за проведення аукціону.

Прийом заяв для участі в аукціоні припиняється за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Аукціон відбудеться 29 жовтня 2016 року об 11:00 за адресою: м.Київ, бульвар Дружби Народів, 5, готель «Дружба», конференц-зал готелю.

Ознайомитись з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Телефони для довідок: корпорація «Укрінмаш» — (044) 449-59-70, Товарна біржа «Центральна універсальна біржа» — (044) 492-96-28, 494-12-57.

Об'єкт продажу використовується орендарем. У разі відчуження майна на аукціоні, Договір оренди з МОУ припиняє свою дію.

ЖОВТЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

14 жовтня
День захисника України
День українського козацтва
Покрови Пресвятої Богородиці

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32953 Замовлення 49481

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Роман ТУРОВЕЦЬ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114